

GASTHOOFDREDACTEUR: ROELOF DE WIJERSLOOTH / HET IS MOEILIK OPBOKSEN TEGEN OXFORD UNIVERSITY / **TOT (ON)RUST KOMEN IN EEN ABDIJ** / NIJMEGEN SCHRIJFT WEER!

nummer 10 / jaargang 12 / 24 mei 2012

VOIX

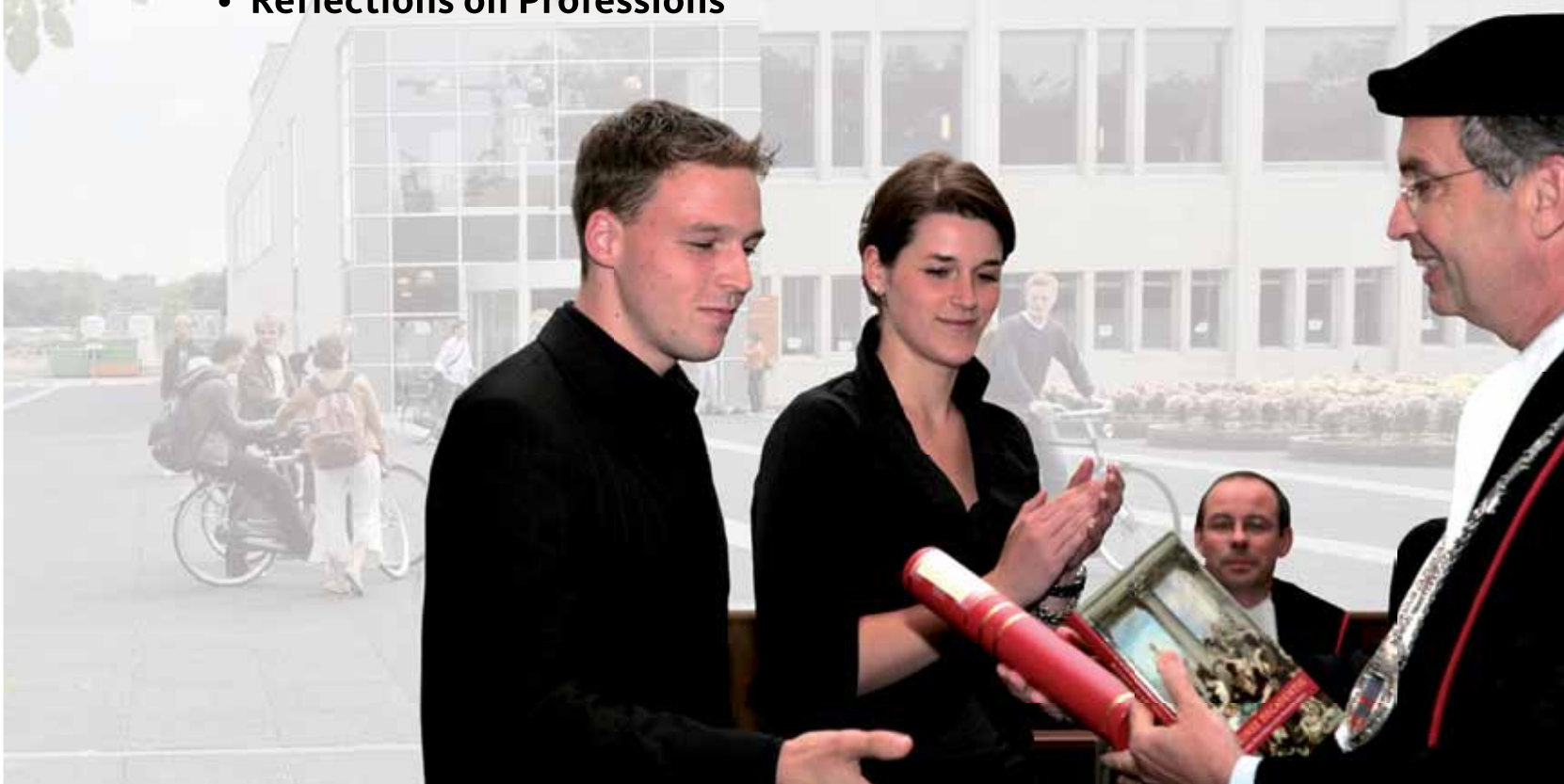

ROELOF RULES

Honoursprogramma's in de masterfase

Solliciteer voor 15 juni naar een plek binnen de programma's:

- Reflections on Science
- Reflections on Professions

www.ru.nl/honoursacademy

VOX NR. 10 05/2012 INHOUD

P. 9 / **DINEREN MET ROELOF** / De vertrekkelijk collegevoorzitter eet vergeet-mij-nietjes met drie zelfgekozen gasten

P. 12 / **REPORTAGE: WEEKENDJE ABDIJ** / 'Waar ben ik in hemelsnaam terecht gekomen?'

P. 16 / **HET ONDERZOEK: KLIKCHEMIE** / Onweerstaanbare aantrekkingskracht tussen moleculen.

P. 18 / **INTERVIEW: HENK KONINGS** / 'De portier bepaalt toch de eerste indruk die bezoekers krijgen.'

P. 22 / **ACHTERGROND: DE REPUTATIE VAN OXFORD UNIVERSITY** / 'Ook als er nu een schip met geld de Waalhaven binnenvaart, wordt Nijmegen niet zomaar Oxford.'

P. 28 / **PROFIEL: ROELOF DE WIJKERSLOOTH** / 'Ik snap dat mensen denken dat hij afstandelijk is, maar dat klopt niet.'

EN VERDER / P. 5 / **NIEUWSFOTO** / P. 6 / **DIT WAS ROELOF** / P. 8 / **OPINIE** / P. 21 / **COLUMN PH-NEUTRAAL** / P. 26 / **MEDEZEGGENSCHAP** / P. 27 / **COLUMN STUDENT** / P. 30 / **KAMERGEHEIMEN** / P. 35 / **DE KWESTIE** / P. 36 / **CULTUUR** / P. 38 / **VOX CAMPUS** / P. 40 / **BLIND DATE**

'WE MAKEN LAAG-BIJ-DE-GRONDSE LITERATUUR'

P. 32 / Nieuwe generatie Nijmeegse schrijvers.

P.9

P.12

P.16

P.18

P.22

Illustratie cover: Eliane Gerrits
(voorheen Duvekot)

REDACTIE NEEL

NIEUWSGIERIG

Wat een collegevoorzitter de hele dag uitspookt, zal voor de meeste lezers een even groot vraagteken zijn als de rol van een hoofdredacteur bij de totstandkoming van Vox. De redactie zal aan beide mysteries iets hebben willen doen door mij in mijn laatste weken als collegevoorzitter het gasthoofdredacteurschap toe te vertrouwen. Een volstrekt onaanvaardbare combinatie van functies natuurlijk, maar gelukkig deed de redactie het echte werk.

Van mij hoeft dit nummer niet over mezelf te gaan, al is het onvermijdelijk dat mijn gezicht in deze Vox vaker opduikt dan me lief is. Ik heb ervoor gekozen een nummer te maken dat voor mij de geest van de universiteit weerspiegelt: nieuwsgierigheid. Er worden ons kijkjes gegund binnen muren die voor velen gesloten blijven, zodat we in dit nummer mee kunnen zoeken naar de magie van Oxford en van het kloosterleven. Een verhaal dat ik heel graag heb laten maken is dat over de jonge schrijversgeneratie, die we presenteren aan de hand van Willem Claassen en zijn debuut *Park*, waarmee hij in de voetsporen treedt van grote schrijvers die deze universiteit heeft gekend, zoals Fens, Kellendonk, Van der Heijden en Verbogt. Schrijven kan niet zonder nieuwsgierigheid. Lezen trouwens ook niet. Ik hoop dat uw nieuwsgierigheid naar 'mijn' Vox is gewekt.

Roelof de Wijkerslooth, collegevoorzitter en gasthoofdredacteur

restaurant
VALDIN
Van Poltlaan 4
6533 ZM Nijmegen
024-3556902
info@valdin.nl

Valdin All in!
3-gangen keuzediner
inclusief drank vanaf € 35,00 p.p.!!

Afstudeerbordel of promotiefeest?
www.valdin.nl

Naar Portland , Boedapest of St. Petersburg? Of ambieer je een topfunctie bij een multinational? Meld je nu aan!
www.ru.nl/honoursacademy

W & G Arian Verheij
Woord & Geschrift

Voor het redigeren en vertalen van uw wetenschappelijke teksten
www.woordengeschrift.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

• **Nieuw: Last minute rijles**

L

• **Rijles voor € 35,- per uur!**

Wil jij graag je rijbewijs halen, ben je flexibel en heb je vrije uren over? Dan kun je bij ANWB Rijopleiding Wesseldijk nu heel voordelig rijlessen nemen met de speciale 'lastminute deals'. Meld je bij ons aan en wij laten jou weten welke uren we voor je beschikbaar hebben. Wees er snel bij want dit is een tijdelijke actie en op=op. Kijk voor de voorwaarden op anwb.nl/rijopleiding/lastminute of bel 024-3739809

ANWB Rijopleiding Wesseldijk,
Energieweg 25, 6541 CW Nijmegen

 • Rijopleiding

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek
Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek
reserveringsbureau@fb.ru.nl
of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael
Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub
facultyclub@fb.ru.nl
of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

NIEUWBOUW GROOTSTAL

ônder onnes

BELEEF ÔNDER ONNES IN 3D

Hoek Heiweg en Nieuwe Mollenhutseweg

2 JUNI 13.30 UUR

www.onderonnes.nl

Taal verbindt.

In'to Summerschool
Korte taalcursussen in augustus

- Duits
- Engels (IELTS fast-track)
- Frans
- Italiaans
- Spaans

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Radboud in'to Languages
Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

E: info@into.ru.nl
T: (024) 361 21 59

DOCENT BEDRIJFSKUNDE CHRIS VISSCHER WAS EEN VAN DE NEGEN 'PROFESSOREN' DIE PLAATJES DRAADEN VOOR HET GOEDE DOEL TIJDENS DE TWEDE **NACHT DER PROFESSOREN** IN DOORNROOSJE. WERD HIJ GEVRAAGD OM ZIJN MUZIEKSMAAK? "IK ZING IN EEN GREGORIAANS KOOR; IK DENK NIET DAT DE ORGANISATIE DAAR NAAR OP ZOEK WAS."

Foto: Gerard Verschooten

DIT WAS ROELOF

volgens Paul van den Broek

DE EERSTE KEER DAT IK ROELOF ONTMOETTE WAS TIJDENS EEN INTERVIEW VOOR *KUNIEUWS*, DE VOORLOPER VAN *VOX*. HET WAS JANUARI 2000 EN ZIJN BENOEMING TOT COLLEGEVOORZITTER WAS NOG GEHEIM, WAT ONS BRACHT NAAR DE BESLOTENHEID VAN EEN **HOTELKAMER** LANGS DE SNELWEG OM HET VRAAGGESPREK AF TE NEMEN. IK WAS GEÏNTRIGEERD DOOR ZIJN STATUS ALS **JONKHEER** EN VERBAASDE ME OVER DE IN DIT LICHT WEINIG VOORNAME TEKST DIE WE TOEN KONDEN OPTEKENEN. WE ZATEN TEGENOVER EEN NUCHTERE EN VRIENDELIJKE MAN, DIE ZONDER AL TE VEEL GROTE WOORDEN ZIJN KOMST NAAR NIJMEGEN AANKONDIGDE. DIE GROTE WOORDEN KWAMEN TOEN HIJ EENMAAL WAS AANGETREDEN, WAARBIJ HIJ OP NIET MIS TE VERSTANE WIJZE MENSEN OP HUN PLEK WIST TE ZETTEN

EN AAN TE SPOREN TOT BETERE PRESTATIES. IK KON WEL BEGRIP OPBRENGEN VOOR ZIJN ADAGIUM DAT ER VOOR MIDDELMAAT OP DE UNIVERSITEIT GEEN PLAATS IS, MAAR DIT LEEK SOMS TE ONTAARDEN IN HET **MANAGEMENT VAN HET SCOREBORD**. IN ZIJN EERSTE NIEUWJAARSREDE ZETTE HIJ EEN NIEUWE TOON MET GRAFIEKEN EN PUNTSGEWIJZE OPSOMMINGEN OVER WAT GOED EN FOUT GING EN HOEWEL HIJ IN ZIJN LAATSTE REDE KON LATEN ZIEN DAT AL DIE GRAFIEKEN EEN OPWAARTSE LIJN VERTONEN, IS DE TELEURSTELLING HIEROVER NOOIT VERDWENEN. WAT HEEFT HIJ EIGENLIJK VOOR MET DE UNIVERSITEIT, BEHALVE HAAR OPSTUWEN IN RANGLIJSTEN, BOEKHOUDKUNDIGE ZUIVERHEID EN REPUTATIEMETINGEN? ONLANGS MAAKTE IK MET HEM EEN RONDWANDELING OVER DE CAMPUS VOOR EEN

AFSCHEIDSVERHAAL IN HET ALUMNIBLAD *RADBOUD MAGAZINE* EN WERD IK GETROFFEN DOOR ZIJN VERHALEN. DE GESCHIEDENIS VAN DEZE UNIVERSITEIT KENT HIJ ALS GEEN ANDER EN HIJ KOESTERT HAAR KATHOLIEKE WORTELS EN DE GROENE GEDAANTE VAN DE HEDENDAAGSE CAMPUS. EINDELIJK KWAM VOOR MIJ DE JONKHEER NAAR BUITEN. ZIJN GEDREVENHEID WERD NU GESTUT DOOR EEN GROTER VERHAAL EN IN ZIJN WOORDEN KLONK ZELFS IETS VAN LYRIEK DOOR. ONZE BEMINNELIJKE RELATIE IS AL DIE TWAALF JAAR GEBLEVEN, ONDANKS ZIJN ERGERNIS OVER JOURNALISTEN ALS IK DIE **HET LANDGOED SOMS ONTSIEREN MET VUILE WAS**. MAAR HIJ IS AL DIE JAREN TOCH VOORAL DE BESTUURDER GEBLEVEN, EEN ROL DIE HIJ ZICH IN 2000 AL HAD TOEGEDICHT. IETS MEER VERLICHTE ADEL HAD VAN MIJ WEL GEMOGEN.

3.500

Dit is grofweg het aantal bezoekers dat 24 mei verwacht wordt op het Diesfestival, dat in de hand gehouden wordt door zo'n 140 mensen, van barmedewerkers tot beveiligers. Dit is alweer de tiende keer dat de universiteit haar verjaardag viert in mei, zo'n zeven maanden na de eigenlijke verjaardagsdatum van 17 oktober. Er valt pas echt feest te vieren in de lente, zo is de gedachte (net als bij Beatrix destijds), jarig of niet. Vier acts op het hoofdpodium en vijf dj's moeten kleur geven aan het feest. Het belooft een zeer zonnige 89ste verjaardag te worden en er zal dus de nodige drank doorheen gaan. We kijken even mee op het boodschappenlijstje: 2.500 liter bier, 150 liter wijn, 400 liter Jillz en 500 liter fris.

BOVEN HET MAAIVELD

Te paard naar Istanbul

Binnenkort gaat ze een weekend naar Drenthe om maar één ding te doen: paardrijden. Ook nam ze al extra lessen. Want straks, in augustus, is Carla van Wely degene die in twee weken tijd zo'n tweehonderd kilometer te paard moet afleggen door Turkije. Dat betekent een uur of tien per dag balanceren op een bewegende rug. Van Wely, hoofd afdeling Studentenbegeleiding, hoopt met haar avontuur geld op te halen voor de stichting Loop voor Leven. In totaal is een ton nodig zodat het Radboud Universitair Centrum voor Oncologie een kankerpreventiebus kan aanschaffen. "Een vriend van mij, Noud Dirks, is op Tweede Paasdag vanuit Nijmegen vertrokken op weg naar Istanbul", vertelt Van Wely. "Hij legt de route af met twee paarden. Op het ene dier rijdt hij zelf, op het andere zit een gastruiter. Ik rijd de laatste etappe mee."

Van 13 tot en met 27 augustus zijn Carla van Wely en haar rijdier onafscheidelijk. De gastruiter kijkt ernaar uit. "In mijn studententijd was ik met Noud en zijn vriendin in Istanbul. Hij zei toen al ooit te paard terug te zullen gaan."

[HTTP://OPWEGNAARISTANBUL.NL](http://opwegnaaristanbul.nl)

GETWEET

7 May @MarlyBok
In #CC2 van de #RUNijmegen leven sinds kort #muizen!
7 May 12 via web Details <https://twitter.com/#!/MarlyBok>

WAARVAN AKTE

'DIT BETEKENT ALLERMINST DAT DIENDERS STRAFFELOOS
VOOR MIERENNEUKER KUNNEN WORDEN UITGEMAAKT.'

Henny Sackers, hoogleraar strafrecht in de *Volkskrant* over een uitspraak van de Hoge Raad in 'de zaak mierenneuker'. Uit de uitspraak blijkt dat er niet altijd sprake is van belediging als iemand een agent scheldwoorden naar het hoofd slingert.

RANKING THE NEWS

Meest opvallende en besproken nieuwsberichten van www.ru.nl/nieuws in mei

1. MIDDELBARE SCHOLIEREN MASSAAL NAAR UB

Deze maand bezetten middelbare scholieren weer de Universiteitsbibliotheek om te studeren voor hun eindexamens. Marco Schaap, portier in de UB: "En ze laten meer rotzooi achter dan studenten. Ik loop wat vaker rond om dat in de gaten te houden, maar wegsturen kan niet, want de UB is openbaar."

2. ECO VERKLAART RACISME DE OORLOG

De Italiaanse schrijver en wetenschapper Umberto Eco nam op 7 mei de Vrede van Nijmegen-penning in ontvangst. In zijn rede, die Eco uitsprak in de St. Stevenskerk, riep hij op tot oorlog. "Ik wil de oorlog verklaren aan racisme. Intolerantie is een nooit aflatende bedreiging van vrede." Eco betoogde verder dat er te veel tijd wordt besteed aan het benadrukken van verschillen, terwijl de aandacht uit moet gaan naar de waarden en opinies die gedeeld worden.

3. STUDENTEN VERGETEN ZORGTGOESLAG

Veel studenten moeten schrapen om rond te komen. Toch vergeet een vijfde van alle studenten om zorgtoeslag aan te vragen en doet 12 procent geen belastingaangifte. Dat blijkt uit onderzoek van het Nibud. Uit dat onderzoek blijkt ook dat een derde van alle studenten leent: gemiddeld 365 euro per maand.

4. LEGIONELLA IN 'BATAVIEN'-DOUCHES
UNIVERSITEIT TWENTE

In de douches van het sportcentrum van de Universiteit Twente is legionella aangetroffen. De deelnemers van de Batavierenrace kunnen aan de bacterie zijn blootgesteld. De GGD adviseert studenten die de douches hebben gebruikt en die griepverschijnselen of hoofdpijn hebben even langs de huisarts te gaan.

5. BESTUURSBEURZEN STUDENTBESTUURDERS
VOORLOPIG GERED

Het college van bestuur (CvB) en de Universitaire Studentenraad (USR) zijn het eens geworden over het nog twee jaar waarborgen van de bestuursbeurzen voor studentbestuurders. Die worden betaald uit het profileringsfonds, waarop ook studenten die buiten hun schuld studievertraging oplopen een beroep kunnen doen als ze te maken krijgen met de langstudeerboete. Om te voorkomen dat het helpen van die studenten ten koste gaat van de bestuursbeurzen, bezuinigt het CvB op vacatiegelden en wordt de bestuurspot eenmalig aangevuld. Volgend collegejaar gaan CvB en USR werken aan een hervorming van het bestuursbeurzenstelsel, die per 2014/2015 wordt ingevoerd.

FRISSE BLIK

Externe experts geven een frisse blik op actuele kwesties op de Radboud Universiteit.

Een geslaagd recept

Men neme een muzikaal wonderkind (zie Vox 5): de singer-songwriter Tim Knol. Voeg daar een scheutje Krystl – wist u dat ze wordt gestyled door dé Leco? – aan toe. Dan voor de stevige bite een dosis Moss. En om het geheel af te maken serveert men een koppig digestief: de Memphis Maniacs. Dat klinkt op zich wel lekker, maar is het een recept voor een geslaagd Diesfestival? We vroegen het Alex van der Hulst, journalist bij onder meer OOR en de *Nieuwe Revu*. Zijn oordeel? "Een gevarieerde lineup, voor iedereen wat wils, dat is het eerste dat in me opkomt. Moss vind ik een interessante keuze, dat geeft wat verdieping. Bovendien maken ze mooie liedjes en zijn ze live goed. Aan de Memphis Maniacs kun je je geen buil vallen, dat is de ultieme feestband."

De muziekconnaisseur is positief. Kunnen we hem dan ook op de voorste rij verwachten? "Of ik zelf kom kijken? Nee, ik heb het allemaal al een paar keer gezien. Bovendien ga ik er vanuit dat ik deze muzikanten in de zomer nog wel op andere festivals tegenkom."

Er is dus gekozen voor de bekende namen. Te bekend? Van der Hulst:

"Het had avontuurlijker gekund, er is op zeker gespeeld. Ik begrijp dat trouwens wel, je hebt maar eens per jaar de kans en dan moet het een goed feestje zijn voor een breed publiek."

Volgend jaar viert de universiteit haar negentigste verjaardag. Dat is een uitgelezen kans om een speciaal menu te serveren. Wat zou Van der Hulst de organisatie aanraden? "De finale van de Roos van Nijmegen is net geweest. The Liquid Machine heeft daar gewonnen, dat is misschien wel een optie. Ze moeten nog wat groeien, maar het is een band om in de gaten te houden. Verder is Black Bottle Riot een goede Nijmeegse rockband."

OPINIE

**OOK EEN OPINIE? STUUR 'M
NAAR REDACTIE@VOX.RU.NL.**

DE REDACTIE HEEFT HET RECHT DE BRIEF IN TE KORTEN.

COLOFON

**Vox is het maandelijks onafhankelijk
magazine van de Radboud Universiteit
Nijmegen.**

Redactie-adres: Comeniuslaan 6,
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen.
Tel: 024-3612112.
Fax: 024-3612874.
E-mail: redactie@vox.ru.nl.
www.ru.nl/nieuws

Redactie: Paul van den Broek, Bregje
Cobussen, Annemarie Haverkamp
(hoofdredacteur), Mark Merks (nieuws-
coördinator), Helene Seevinck (eind-
redacteur), Martine Zuidweg

Beeldredactie: Dick van Aalst,
José Koot

Medewerkers: Erik Arends, Joep aan
den Boom, Roel van der Heijden, Sjoerd
Huisman, Mathieu Janssen, Anne
Lozeman, Pieter Nabbe, Timo Pisart,
Freek Turlings, Eva-Marijn de Vries,
Ron Welters, Francien van Zetten

Columnisten: Lieke von Berg,
PH-neutraal

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey,
Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Merlijn Draisma, Etiane
Gerrits (voorheen Duvetkot), Miesjel
van Gerwen, Ton Meijer (graphics),
Roel Seidell, Studio Lakmoes,
Roel Venderbosch,

Vormgeving en opmaak: Nies en
Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
023-5714745, zandvoort@bureauvan-
vliet.com. Redactie Vox 024-3612112,
advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden,
studenten: €25,- o.v.v. student- of
personeelsnummer. Overigen: €35,-
over te maken op ING-Bank 1363505
t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit,
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-
administratie Vox, Postbus 9102,
6500 HC Nijmegen, tel: 024 - 3615984

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor
Vox Campus kunt u sturen naar:
voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op
21 juni 2012.

UNIVERSITEIT MOET MEER DOEN VOOR PAS-AFGESTUDEERDEN

IN LUX WAS ONLANGS EEN DEBAT OVER DE
PROBLEMATIEK VAN WERKLOOSHEID ONDER
JONGE HOOGOPGELEIDE AFGESTUDEERDEN.
HET IS EEN GROEIEND EN ONVOLDOENDE
ONDERKEND VRAAGSTUK. UNIVERSITEITEN
Zouden zich dan ook meer om dit
vraagstuk moeten bekommeren, zegt
**EMERITUS HOGLERAAR VERGELIJKEND
ARBEIDSMARKTBELEID ERIK DE GIER.**

Hoogopgeleiden hebben nog altijd meer kans op een
betaalde baan op niveau dan lager en middelbaar
opgeleiden. Maar een match komt minder snel en ook
minder duurzaam tot stand. Bij meer dan de helft van
de jongeren tot 24 jaar die een contract krijgen, gaat
het om een kort flexibel contract. Baanzoekuren na
het verlaten van hogeschool of universiteit lopen
geleidelijk op, evenals het werkloosheidspercentage
onder jonge hoogopgeleiden. Ongeveer 7 tot 8
procent van de hoogopgeleide nieuwkomers op de
arbeidsmarkt is momenteel werkloos. wo-afgestu-
deerden zijn daarbij slechter af dan hbo-afgestudeer-
den. Dat komt door de sterkere praktijkoriëntatie van
het hbo.

Wat kunnen universiteiten hieraan doen?

In de eerste plaats ligt een nauwe samenwerking met
het regionale bedrijfsleven in de rede. Er zou bijvoor-
beeld een gezamenlijke website kunnen worden ont-
wikkeld voor vraag en aanbod van stages.

Daarnaast zou meer werk moeten worden gemaakt
van duale leer-werktrajecten waarbij studenten tege-
lijkertijd studeren en werken.

Een andere mogelijkheid is om arbeidsmarktoriëntatie
als verplicht onderdeel in te bouwen in het curriculum
van opleidingen. Studenten krijgen verplicht arbeids-
marktvoorlichting en oefenen gezamenlijk de voor de
beroepspraktijk belangrijke 'soft skills', zoals netwer-
ken, het jezelf adequaat presenteren, het schrijven van
sollicitatiebrieven en cv's en simulaties van sollicitaties.
Ten slotte zou veel vaker dan tot nu toe in het regulie-
re onderwijs gebruik moeten worden gemaakt van
praktijkdocenten. Daarbij kan vooral het alumni-
netwerk goede diensten bewijzen, met als bijkomend
voordeel dat ook de band van de universiteit met
alumni wordt versterkt.

Al met al is er dus veel mogelijk met betrekkelijk
weinig inspanning. Zowel de studenten als de univer-
siteit zullen er wel bij varen.

CAMPUSDICHTER

STRAND II.

het is niet zo dat we daar lagen
omdat we verliefd waren
-ik lag daar wel vaker
maar dan overdag

op een handdoekje in het zand, in de zon
ik keek dan naar meisjes in rode badpakken
die flaneerden door de branding, alsof
ze ooit op tv waren geweest

er waren meer jongens zoals ik
-zij hielden ook hun adem in
om hun buikspieren te trainen,
en maakten hun haren nat
om geen model te verliezen

we hadden wijn bij ons en ze
vertelde me dat haar lichtblauwe nagellak,
waaraan ik haar die middag herkende,
'blue cara ciao' heette
dat zijn zo van die dingetjes, dacht ik,
waar meisjes zoals zij zich mee bezig houden

ik hoopte dat we samen gingen zwemmen
-maar ik wilde dat zij het vroeg
ik denk dat ik het hier verspeelde,
toen ik het haar voorstelde
draaide ze met haar ogen

'een andere keer' glimlachte ze, 'neem ik je mee'
ze stond op, kleedde zich uit, liet haar kleren achter, en
verdween door de branding
het water in
ik keek naar mijn glas, mijn handdoekje, de maan
en de lege fles wijn. 'blue cara ciao', mompelde ik.

DE LAATSTE GANG

Borrelen en dineren horen bij de functie van collegevoorzitter. Met wie wil Roelof de Wijkerslooth nog één maal aan tafel zitten? Hij kiest voor Patricia Veldhuis, voormalig hoofdredacteur van *Vox*, Crispijn Jansen, oud-voorzitter van de studentenraad en Carla van Baalen, directeur van het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis. *Vox* kookt.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto's: Erik van 't Hullenaar / Kok: Ron Welters

~
*Groesbeekse asperges:
 beetgaar gekookt met
 gegrilde coquilles
 en een salade met
 sesamgemberdressing*
 ~

GEEN NIERTJES. Geen mosselen. Verder lust Roelof de Wijkerslooth alles. Gelegenheidskok, filosoof en *Vox*-columnist Ron Welters weet genoeg. Als eerste serveert hij het bijzondere gezelschap deze woensdagavond asperges uit Groesbeek. Wellicht is het de vorm van de groente die het gesprek direct brengt op het mannelijke karakter van de universiteit. Patricia Veldhuis: "Waarom is jouw opvolger geen vrouw, Roelof? Je hebt je altijd hard gemaakt voor de vrouwenzaak."

Roelof zegt dat hij zich niet heeft bemoeid met zijn opvolging. "Maar Gerard Meijer is de

gedroomde opvolger." Goede hoogleraar, fantastische onderzoeker, topmanager. "Met een H-index van 65."

Patricia: "Een wat?"

Roelof: "Dat is een maat van de hoeveelheid keren dat je geciteerd wordt in relatie tot het aantal artikelen dat je hebt geschreven."

Patricia: "Wat is jouw H-index, Carla?"

Carla: "Ik heb geen idee. Is 65 veel?"

Roelof: "Op de Radboud Universiteit zijn denk ik geen mensen die zo'n hoge score hebben."

De tafelgasten willen weten of Gerard Meijer, de 'droomopvolger', voor een zware taak

komt te staan. Volgens Roelof is financieel alles op orde. Maar als het nieuwe kabinet met nieuwe bezuinigingen op de propfen komt, zal Meijer moeten optreden. Ook als het gaat om onderzoek, staan de zaken er goed voor. De scheidend voorzitter stelt dat de kwaliteit de laatste jaren enorm is toegenomen. Daar is hij trots op. Maar hij wil niet horen dat dat zijn verdienste is. "Ik heb enkel richting gegeven: beter worden in onderzoek en onderwijs."

Patricia: "Dat zou ik ook zeggen als ik collegevoorzitter was."

Roelof: "Maar in 2000 was het helemaal niet voor de hand liggend dat te zeggen. Het voorgaande CvB en veel van mijn collega's van andere universiteiten wilden vooral groeien en fuseren met het hbo. Het was toen onmiskenbaar de tijdgeest maar vrijwel niemand binnen de universiteit vond dat een goed plan."

Patricia: "Ook niet toen dat voorgaande college er nog was? Mensen slijmen altijd met de baas. Jij had ook veel ja-klappers om je heen." Het valt stil aan tafel.

Patricia, om zich heen kijkend: "Of zeg ik nu iets raars?"

De gasten laten een coquille door hun keel glijden en dan is er ruimte voor geschater.

Roelof: "Nee, je zegt niks raars. Het heeft me overvallen. Ik had een onderzoeksverleden. Eenmaal in de positie van aanvoerder had ik in het begin helemaal niet door dat er een afstand was tussen mij en de rest van de wereld."

Gelukkig vormde hij niet in zijn eentje het college van bestuur. Zij twee collega's schudden regelmatig 'nee'.

~
*Jonge bladsla
met bundelzwam,
akkerpaddestoel,
lavendelpoeder en
Vergeet-mij-nietjes*
~

het oog op het naderend afscheid! De kok is blij dat zijn gasten het gerecht begrijpen, want zo was het ook bedoeld. De collegevoorzitter vertelt dat hij vroeger thuis Maartse viooltjes at. Gedoopt in suiker, als snoepjes.

Roelof zal nooit vergeten worden, zoveel is zeker. Maar hoe wil hij later *herinnerd* worden?

Roelof: "Daar heb ik niets over te zeggen. In een andere tijd zie je andere dingen. Carla, jullie parlementair historici hebben daar toch een termijn voor?"

Carla: "25 jaar. Zo lang je zelf onderdeel bent van een bepaalde tijd, kun je niet zuiver kijken."

Roelof is in elk geval tevreden met hoe het ging de laatste twaalf jaar. Al voegt hij daaraan toe dat hij, terugkijkend, wellicht hier en daar wat meer haast had kunnen maken. Zo had hij met de kennis van nu de roostersystematiek van verschillende faculteiten gelijkgetrokken. Utrecht deed dat bij de invoering van het bachelor-master systeem. Dat leidde tot een enorme opstand.

Roelof: "Ik zat nog niet zo lang in Nijmegen en wilde niet iedereen tegen me in het harnas jagen. Achteraf een gemiste kans. Het probleem keert telkens terug. Studenten die twee studies volgen, hebben er veel last van."

Als Ron Welters de glazen bijschenkt met Groesbeekse wijn, schakelt Carla van Baalen over naar een ander onderwerp. Wat gaat de collegevoorzitter na zijn afscheid het meest missen?

Roelof: "De lunches in de Clusterserre (kantine Comeniuslaan, AH). Daar zit een gemengd intellectueel gezelschap. De gespreks-onderwerpen zijn heel breed: van politiek tot voetbal. Iedereen heeft daarbinnen zijn eigen specialisme."

Patricia: "Dat herken ik wel. Het is daar een soort familie."

Crispijn: "Nu ik ben afgestudeerd, werk ik in het bedrijfsleven. Ik mis de dynamiek van de universiteit."

Patricia Veldhuis vraagt of mensen zich niet ongemakkelijk voelden als 'de baas' aanschoof in de kantine.

Roelof: "Misschien in het begin wel. Maar ik wilde dit niet opgeven. Heb altijd in de kantine gegeten, ook op het Ministerie van Onderwijs. Wellicht hebben de anderen mij in de Clusterserre altijd gedoopt..."

Opnieuw rollen lachsalvo's over tafel. Roelof de Wijkerslooth blijkt een man met veel zelfspot. Wat gaat hij doen vanaf 1 juni, willen de gasten weten.

Roelof: "Ik blijf Kamerheer van de Koningin. En ik ga oppassen op mijn kleinzoon van een jaar. Daarnaast deed ik altijd veel aan natuurbeheer, dat blijft zo."

Patricia: "Je gaat in de tuin werken?"

Roelof: "Dat houd ik liever privé. In Nederland kennen we vooral Natuurmonumenten, maar er zijn ook particuliere landgoederen die beheerd moeten worden."

Carla: "Is de politiek niets voor jou?"

Roelof: "Toen ik jong was, wilde ik dat. Maar ik vind het geen fatsoenlijk spel dat daar gespeeld wordt."

Crispijn: "Terwijl een kracht van jou is dat je een stabiele factor bent. Je bent ook een tikkeltje eigenwijs."

Roelof: "Ik moet er niet aan denken mezelf opeens te lanceren zoals CDA'er en oud HAN-voorzitter Marcel Wintels doet. Ik zie mijzelf niet voor zaaltjes staan. Daar moet je dertig voor zijn."

~
*Oranjeroze
 eendenborst, quenelle
 van gestoofde
 eendenpoot, wortel en
 knolselderij, peultjes*
 ~

BIJ HET HOOFDGERECHT past een gespreks-
 onderwerp dat iets zwaarder op de maag ligt:
 Vox en de website. Patricia Veldhuis, tot 2008
 hoofdredacteur, vraagt of Roelof nog steeds
 tegen een digitaal Vox-platform is.

Roelof: "Op zich ben ik niet tegen, maar een
 website vraagt om een andere aanpak. Je moet
 elk woord wegen omdat het namens de univer-
 siteit naar buiten gaat."

Patricia: "Hierover verschilden we altijd van
 mening. Ik vind als journalist: alles ligt toch
 op straat, dus laten we elkaar niet voor de gek
 houden."

Roelof: "In een academische omgeving
 publiceer je niks tot je het 200 procent zeker
 weet. Internet is vluchtig."

Patricia: "Maar het gaat dan ook niet om een
 wetenschappelijk tijdschrift."

Carla van Baalen was korte tijd voorzitter van
 de redactieraad. De club stapte op toen Vox een
 maandblad werd in plaats van een tweewekelijks
 periodiek. Daarnaast steunde ze het plan niet
 dat de redactie samen met de afdeling Commu-
 nicatie één digitaal platform zou vormen.

Carla: "Dat principe vonden wij niet juist. Je
 kunt niet met twee petten op schrijven."

Roelof: "Ik heb ingestemd met het plan. En
 dan moet je er voor gaan. Maar als college kun
 je niet altijd overzien hoe iets uitpakt."

De voorzitter grijpt zijn kans om over te
 schakelen naar een ander gespreksonderwerp:
 de naamsverandering. Want dat was wél een
 succesnummer van de afdeling Communicatie.

Roelof: "Je moet er toch niet aan denken dat
 we onze artikelen nog steeds onder 25 verschil-
 lende namen zouden publiceren en als organi-
 satie nu met het misbruik binnen de katholieke
 kerk geassocieerd zouden worden. Schrijven,
 onze eerste rector en zelf geestelijke, dacht daar
 ook al zo over: hij bleef zijn universiteit hard-
 nekkig Carolus Magnus Universiteit noemen."

~
*Sabaglione met
 Groesbeekse aard-
 beien, balsamico uit
 Modena, munt en
 rabarber*
 ~

ROELOF DE WIJKERSLOOTH kiest als enige
 niet voor het zoete toetje, maar gaat voor de
 pittige kaas. Terwijl de anderen roeren in hun
 verse rabarber, wil hij weten hoe Crispijn Jansen
 tegen de universiteit aankijkt nu hij is afgestu-
 deerd.

Crispijn: "Ik verbaas mij erover dat studen-
 ten niet méér participeren en niet verder kijken
 dan hun neus lang is."

Ook Patricia Veldhuis vindt het teleurstel-
 lend dat ze in haar tijd op de Radboud Univer-
 siteit zo weinig betrokken studenten tegenkwam.
 Studeren en uitgaan leek het enige dat hen
 bezighield. Politiek? Nee, zeg. Bedankt.

De universiteit kan maatschappelijke
 betrokkenheid en inzet stimuleren door te
 beginnen met het aanbieden van meer college-
 uren, denkt Crispijn.

Roelof: "Dan word je op je wenken bediend,
 want het aantal contacturen gaat nu ook in het
 alfa- en gammadomein omhoog. Bij sommige
 opleidingen was het belachelijk weinig. Maar los
 daarvan ben ik benieuwd of jullie echt vinden
 dat studenten veel van hun tijd verluimelen."

Crispijn en Patricia knikken. En of ze dat
 vinden. Zonde! Natuurlijk moeten studenten
 anno 2012 harder werken omdat de studiedruk
 toeneemt en het financiële plaatje is veranderd.

Crispijn: "Maar zelfs naast een fulltime stu-
 die kun je prima tien uur in de week werken."

Als de dessertbakjes zijn leeggeschrapt, hangt
 nog één vraag boven tafel. Kende de collegevoor-
 zitter in zijn bestuursperiode ook dieptepunten?

Roelof: "Zelfmoorden van studenten zijn
 afschuwelijk. Er was eens een Hongaars meisje
 dat zich van het leven beroofde. Haar ouders
 spraken geen Nederlands. Ik kon alleen maar
 emotioneel met ze communiceren: omhelzen
 en meehuilen. Ik zie het meisje nog in de kist
 liggen. Ze was zó mooi."

Dan vraagt de collegevoorzitter of hij mag
 helpen afwassen. ★

Patricia Veldhuis
 (1969) studeerde
 geschiedenis in
 Nijmegen en was van
 2002 tot 2008 hoofd-
 redacteur van Vox.
 Momenteel werkt ze
 op de redactie Econo-
 mie van het NRC.

Crispijn Jansen (1985)
 rondde in 2011 zijn
 studie Natuurkunde
 aan de Radboud Uni-
 versiteit af en werkt
 nu als management-

trainee bij Ormit. Van
 2006 tot 2007 was hij
 voorzitter van de USR.

Carla van Baalen
 (1958) studeerde
 Geschiedenis in Leiden.
 Ze is sinds 1998 direc-
 teur van het Centrum
 voor Parlementaire
 Geschiedenis.

**Roelof de Wijker-
 slooth** (1946) studeer-
 de chemische techno-
 logie in Delft en

Bedrijfseconomie in
 Rotterdam. Hij werkte
 onder meer als onder-
 zoeker bij Unilever en
 was directeur-generaal
 op het Ministerie van
 Onderwijs. In 2000 werd
 hij collegevoorzitter.

Ron Welters (1962)
 werkt bij het *Institute
 for Science, Innovation
 & Society* van de Facul-
 teit NWI. Specialismen:
 sportfilosofie, eetfiloso-
 fie en duurzaamheid.

WEEKENDJE MONNI

Een weekend naar een Limburgse abdij, waar rust en stilte heersen. Waar je meeleeft in het ritme van de monniken en afstand neemt van het leven van alledag. Dat is voor studenten een bijzondere ervaring, meldt de website van de Studentenkerk. Dat wilde redacteur Bregje Cobussen wel eens zien. En dus ging ze de abdij in, met studenten-pastor John Hacking en met studenten Anke, Anne en Tjipke. "Niets voor mij, die ochtenddiensten."

ABDIJ: KENWERK

Tekst: Bregje Cobussen / Foto's: Bert Beelen

Grote foto: broeder Johannes in de abdij. Foto rechts: Bregje bij de Livar varkens.

Vrijdagmiddag, 17.30 uur. We gaan de kerk binnen voor onze eerste dienst. In de voorste bank liggen vijf psalmboeken klaar. Verder is de kerk leeg. Achter het verhoogde altaar staan in een halve cirkel meer banken. Daar gaan een voor een de monniken zitten. Als een klok luidt staan we op. De monniken beginnen te zingen. Monotoon en steeds in hetzelfde ritme. Ze zijn nauwelijks te verstaan. Het geluid gaat op en neer. Dan weer zingt de linkse groep, dan de rechtse. Om de beurt, steeds weer. Het geluid is hypnotiserend, maar ik word er nog niet rustig van. Ik schuifel in mijn bank en wil liever zitten.

Na de dienst steken we een kleine binnenplaats over naar de eetkamer. Aan drie kanten rijzen de massieve muren van de Lilbosch abdij in het Limburgse Pey op. De vierde zijde van de binnenplaats wordt afgesloten door een muurtje met een poort erin. 'Slot' staat daarop. Erachter is nog net een tuin te zien, maar daar mogen wij niet komen. Daar leven, in stilte, de twaalf monniken die in deze cisterciënzer abdij van de trappisten wonen.

Na het avondeten – brood met kaas, appelstroop, pindakaas en hagelslag – lopen we rond de abdij. We voeren gras aan de Livar varkens die er gefokt worden. Anke Niessen, na een

bachelor psychologie nu tweedejaars Franse taal en cultuur, en Anne (wil niet met achternaam genoemd worden, red.), net klaar met de master psychologie, zijn vriendinnen. Ze wilden eens iets doen dat buiten hun *comfort zone* ligt. Het werd dit abdijsweekend. Theologiestudent Tjipke van Dam heeft meer ervaring. Tijdens haar studie heeft ze zich meer verdiept in haar geloof. "Maar in het dagelijks leven wordt veel van me gevraagd en dan is het soms lastig om stilte en verdieping te vinden. Daarom doe ik af en toe een weekend als dit."

Ik wandel en ik lees

Langs een veld vol geelbloeiend koolzaad lopen we terug om de dienst van 20.30 uur bij te wonen. De monniken zingen weer hun psalmen en ik sta opnieuw te schuiven in mijn bank. Ter afleiding lees ik wat in het psalmboek, maar helpen doet dat niet.

Na afloop wacht gastenbroeder Johannes ons op. Het is zijn taak om de gasten, die er bijna altijd zijn, te begeleiden. Hij vertelt over zijn leven in deze abdij. "Achter het slot, in het deel waar jullie niet mogen komen, wordt nauwelijks gepraat. In die stilte delen we onze gezamenlijke passie voor God. Daarin leren we elkaar heel goed kennen. We zijn bijna transparant voor elkaar. Maar van de wereld raken we op die manier wel een beetje vervreemd." Anne: "Voelt u nooit de behoefte om eens flink uit de band te springen?" Johannes lacht. "Ik wandel en ik lees. Elke dag de krant, *Trouw*. Soms een roman. Nu heb ik bijna het laatste deel in de Harry Potterreeks uit. Daarin heb ik me helemaal uitgeleefd. Verder vind ik rust in mijn relatie met God. En ik kan heel veel kwijt in stilte en gebed. Daarin is veel meer mogelijk dan je je kunt voorstellen."

Als Johannes zijn bed opzoekt, gaan wij nog even de keuken in. Er staat voor iedereen een

flesje trappistenbier klaar. Kort na elven houden we het voor gezien. We willen het ritme van de monniken ervaren en dat liegt er niet om. 's Ochtends om 4.30 uur is de eerste dienst. Om 7.00 uur de tweede. Aansluitend, om 8.00 uur, is het ontbijt, in stilte. Om 10.00 uur drinken de monniken koffie. Dan is om 12.00 uur de derde dienst, waarna de warme lunch volgt, weer in stilte. Om 15.00 uur drinken de monniken koffie. Om 17.30 uur is de vierde dienst, daarna de avondmaaltijd, waarbij wij mogen praten. Om 20.30 uur begint de laatste dienst en daarna gaat de nachtstille in.

We gaan een trap op naast de deur naar de kerk. Boven liggen aan een brede gang zes kamers. We hebben er ieder een gekregen, met harde bedden, wollen dekens en kruisbeelden aan de muur. Anne komt uit haar kamer: "Waar ben ik in hemelsnaam terecht gekomen?"

Stampvoeten

Om 3.15 uur word ik wakker. Slapen lukt niet meer. Ik voel me niet op mijn gemak. Een uur later sta ik op. Op de gang loopt Anne. Ze heeft slecht geslapen. "Ik hoorde van alles. Deuren die open en dicht gingen. Het zullen de monniken zijn geweest." We lopen de kerk in. Die is nog donker. Alleen voorin brandt wat licht. Daar is weer het gezang van de monniken en de onrust in mijn buik. Ik probeer me te focussen op broeder Matthias, die steeds opnieuw in slaap zakt in zijn bank. Daarna lees ik psalmen achterstevoren op. Het verandert niets aan de groeiende spanning in mijn lijf.

Een paar uur later volgt opnieuw een dienst. Ik ben moe en chagrijnig. Wind me op over het vele staan. Erger me aan de onverstaaenbaarheid van het gezang, maar raak ook geïrriteerd over de tekst als ik de psalmen meelees in mijn boek. Ik heb er genoeg van, wil naar buiten. Maar waarom ben ik zo ongeduldig? Waar komt die weerstand vandaan?

Tijdens het ontbijt in stilte is er geen monnik te bekennen, maar toch houden we ons aan het spreekverbod. Tijdens de afwas praten we na. Anne: "Niks voor mij, die ochtenddiensten. Ik vond het maar eng, in die donkere kerk." Anke vond het juist fijn. "Dat monotone gezang op de vroege ochtend. Ik werd er lekker relaxed van."

Om 12.00 uur begint de derde dienst van de dag. In mijn hele lijf voel ik nu spanning. Ik moet stil zitten, stil zijn, maar vanbinnen raast

Tjipke, Bregje, John, Anke en Anne (vlnr) eten in stilte.

'IK LEES DE PSALMEN ACHTERSTEVOREN OP. HET VERANDERT NIETS AAN DE GROEIENDE SPANNING IN MIJN LIJF'

Anke, John en Anne (vlnr). Op de achtergrond de abdij.

het. Ongeduld, afkeer en weerstand, het buitelt over elkaar. Ik zou naar buiten willen hollen en heel hard schreeuwen en daar schaam ik me voor. Ik lijk wel een klein kind, dat stampvoet omdat het zijn zin niet krijgt. Ik ben teleurgesteld en spreek mezelf streng toe: "Niet aanstellen! Je kunt toch wel een half uur je mond houden?"

De kunst van het kiezen

Gelukkig gaan we 's middags wandelen. We lopen over smalle landweggetjes. Om ons heen weilanden en soms een boerderij. Ik denk intus-

sen aan een gesprek dat we die avond hebben met abt Malachias, het hoofd van de abdij. Ik zie er tegenop en begrijp niet goed waarom. Als ik naar mijn kamer loop rollen de tranen plotseling over mijn wangen. Ik voel me benauwd, opgesloten. Het is alsof hier geen plaats is voor mij. Alsof de abdij tot de rand toe gevuld is met iets waar ik niets mee heb, maar dat zich wel aan me opdringt. Even later blijkt het Anne niet veel beter te vergaan. We kletsen en we lachen wat en dat lucht op.

Het gesprek met abt Malachias gaat over de stilte. Hij vertelt hoe hij zich in de abdij beter

kan richten op God. Hier is immers geen afleiding. Anne vraagt zich af of de abt niet mist wat er nog meer is in het leven. Abt Malachias: "Hebben jullie een relatie?" Die hebben we. "En al die andere mannen dan?" vraagt de abt. "Is het niet zonde dat jullie die uitsluiten door je toe te leggen op die ene? Zou je niet beter van de een naar de ander hoppen om niets te missen van al het mannelijk schoon dat er in de wereld te krijgen is?" Hij geeft zelf het antwoord. "Als je kiest voor één man, levert dat je heel veel op. Je kunt samen iets opbouwen, je relatie verdiepen. Zo werkt dat ook voor mij in mijn relatie met God." We praten over hoe het is om jong te zijn in deze tijd. Over alle mogelijkheden en hoe moeilijk het is om te kiezen. Abt Malachias: "Men denkt soms dat een keuze maken vooral veel afsluit, maar dat is niet zo. Het maakt juist veel mogelijk. Want de kunst is niet om te doen wat je het liefste wilt, maar om te willen wat je doet."

's Avonds komen we weer bij elkaar in de keuken. Anne heeft hoofdpijn. "Ik zit er doorheen. Kan niet tegen deze stilte en eenzaamheid. Thuis ben ik druk, heb ik altijd tv of radio aan. Hier is dat zo anders. Ik word er onrustig en een beetje angstig van. Zeker als ik 's nachts in bed onder dat grote kruisbeeld lig." John denkt praktisch. "Dan hangen we daar een laken overheen." Tjipke wil weten of Anne niet benieuwd is naar waarom ze zich zo voelt. Anne: "Ik ga daar ongetwijfeld nog veel over nadenken, maar nu heb ik eerst wat afstand nodig. Dit was een enorme confrontatie met mezelf, maar ik neem het mee."

John vindt het machtig interessant dat Anne en ik zo heftig reageren op ons verblijf in de abdij. "Maar neem het jezelf niet kwalijk als je je hier niet lekker voelt. Dat ligt in de relatie tussen jullie en deze plek." Ons weekend is daardoor niet minder geslaagd, vindt John. "Wij organiseren deze weekenden om studenten kennis te laten maken met andere manieren om je leven in te vullen. We willen aanzetten tot nadenken: tot reflecteren op hoe jij je leven invult. Kijk maar wat er hier met je gebeurt en vraag je af wat dat zegt over jouw eigen leven en de manier waarop jij met je tijd omgaat." Boven onze trappistenbiertjes praten we open over wat we ervaren en die nacht slapen we beter. Om 4.30 uur schuif ik naast John in de bank voor de vroege dienst. Het psalmboek laat ik dicht. En deze keer kan ik rustig achterover zitten.

Psalmen zingen tijdens de middagdienst.

Camping

Later die ochtend nemen we afscheid. Anke komt misschien nog wel eens terug. "Dit tempo, dat past me wel. De regelmaat en de aandacht voor kleine bezigheden. Thuis dek ik gauw de tafel, doe ik vlug de afwas, zodat ik me daarna weer op het studeren kan richten. Maar het leven mag soms wel wat minder snel. Hoewel ik dat evengoed in een weekje op de camping kan ervaren."

Voor Tjipke was dit zeker niet de laatste keer. "Onrust voel ik ook, maar ik ben hier om daarmee te leren omgaan. Soms lukt het me even

om me over te geven aan de stilte en de eenzaamheid, op andere momenten lukt dat niet. Dan grijpt het me naar de keel. Maar dat gevecht hoort voor mij bij groeien in mijn geloof. De volgende keer wil ik misschien wel wat langer blijven."

Als we klaar staan om door het Limburgse land terug naar het station te lopen, komt broeder Johannes naar ons toe. Er wordt vaak gedacht dat er niets te beleven valt in een abdij, maar ik denk dat jullie dit weekend gevoeld hebben dat er juist heel veel gebeurt in deze stilte, geeft hij ons mee. *

HET ON DER ZOEK

Als het klikt tussen deeltjes

Supersnelle klikreacties tussen moleculen waren tien jaar geleden nog een wild idee, maar lijken nu de basis te gaan vormen voor medicijnontwikkeling en het scannen van het lichaam op tumoren. De Nijmeegse chemici lopen voorop in deze techniek.

Tekst: Roel van der Heijden / Illustratie: Studio Lakmoes

Moleculen die elkaar vinden en nooit meer loslaten. Het klinkt eenvoudiger dan het is. Want de ene stof gaat nu eenmaal makkelijker een verbinding aan dan de andere. De reactiviteit van een stof hangt af van allerlei factoren, zoals de temperatuur, het oplosmiddel, de aanwezige katalysatoren die reacties kunnen versnellen en de vorm van de moleculen. Hoogleraar Floris Rutjes van de afdeling Synthetisch Organische Chemie: "Hoe groter de moleculen, des te moeilijker is de reactiviteit ervan te voorspellen. Eigenlijk zit er dan niets anders op dan het lab in te gaan en te proberen of jouw stoffen überhaupt met elkaar reageren."

Dat moet anders kunnen, dacht de Nobelprijswinnende chemicus Barry Sharpless ruim tien jaar geleden. Vooral veel simpeler. Zou het niet handig zijn als de chemicus niet meer hoeft te kiezen uit duizenden reacties, duizenden oplossingen en duizenden katalysatoren, maar er absoluut zeker van kan zijn dat twee moleculen reageren? Het idee van de klikchemie was geboren.

Bij klikchemie ondergaan zelf ontwikkelde moleculen een 'klik' met elkaar. In feite is dat een chemische reactie, maar bijzonder is dat hij razendsnel plaatsvindt en voor een stevige en permanente verbinding zorgt. En: de moleculen reageren alleen met elkaar en met niks anders. Universitair hoofddocent Floris van Delft, ook van de afdeling Synthetische Organische Chemie: "Klikchemie gaat over

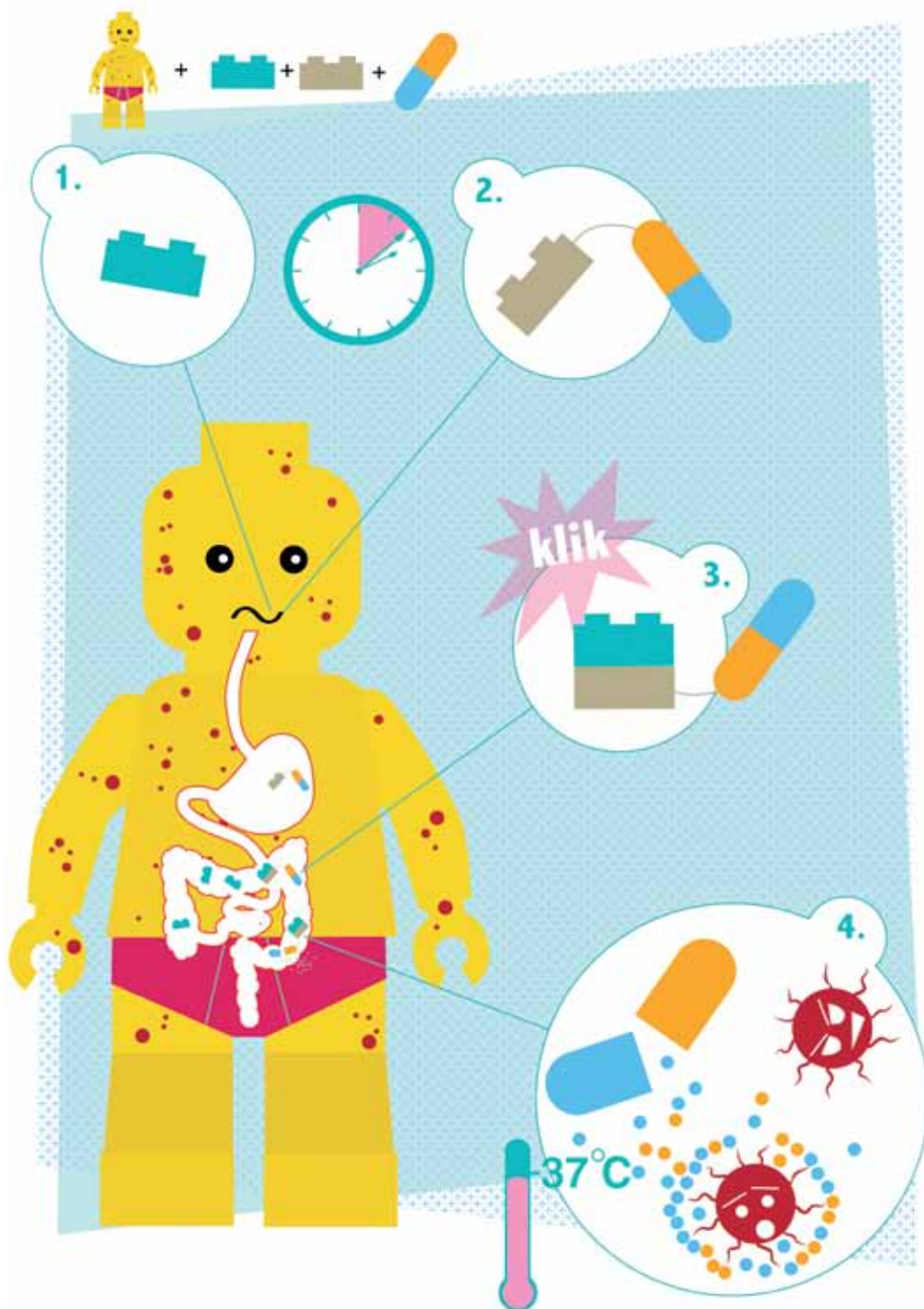
moleculen die moeiteloos aan elkaar klikken. Zonder warmte, zonder katalysator en zonder bijproducten. Vergelijk het met twee legoblokjes." Nijmegen loopt in Nederland voorop in het ontwikkelen van nieuwe methodes in de klikchemie. "Wereldwijd zitten we in de kopgroep", zegt Van Delft. Hij kreeg patent op de techniek en startte een paar jaar geleden een bedrijfje in klikmoleculen (SynAffix).

Medische mogelijkheden

Wetenschappers beginnen maar net te ontdekken wat voor mogelijkheden de klikchemie biedt. Omdat de klikmoleculen stabiel zijn en alleen een reactie aangaan met een ander klikmolecuul zijn ze erg geschikt voor geneeskundig gebruik. Zoals in het kankeronderzoek. De huidige agressieve medicijnen tegen kanker pakken alle snel delende cellen in het lichaam aan. Zoals bloedcellen en cellen in haarzakjes. Haren vallen uit, de patiënt wordt moe en krijgt te kampen met een lage weerstand. Wetenschappers zijn al jaren op zoek naar manieren om medicijnen zo te ontwikkelen dat ze alleen de zieke cellen aanpakken. Klikchemie kan daarbij helpen.

Een behandeling waar klikchemie een rol speelt bestaat uit twee stappen. De eerste stap, het opsporen van de tumorcellen, kan met zogenoemde antilichamen, voorzien van het eerste klikmolecuul. De antilichamen hechten zich dan aan de tumorcellen vast. Dan kan de behandeling beginnen met het medicijn, dat voorzien is van het tweede klikmolecuul. Het medicijn zal net zo lang door

het vastmaken van die eiwitten blijkt het makkelijkst te gaan met klikreacties. Zonder giftige katalysatoren of moeilijke reactiestappen.”

Moeder Natuur

Nobelprijswinnaar (2001) Barry Sharpless zei dat hij het principe van Moeder Natuur heeft afgekeken. Veel biologisch actieve moleculen in het lichaam, zoals eiwitten, zijn gemaakt uit een beperkte set veel kleinere moleculen die als een lange ketting aan elkaar zijn gekoppeld. En verrassend genoeg met maar één soort binding. Dat moet de chemicus ook kunnen, dacht Sharpless.

'EEN ARTS KAN STRAKS TIJDENS DE OPERATIE ZIEN OF HIJ ALLE TUMORCELLEN HEEFT VERWIJDERD'

“Ik dacht in eerste instantie, wat heeft hij nou weer bedacht”, geeft Floris van Delft toe. “Maar het principe is enorm krachtig, dat besef groeide langzaam onder de chemici.”

Naast de medische toepassingen ziet Van Delft ook toepassingen buiten dat vakgebied. De stevige klik tussen stoffen kan van pas komen bij 3D-printers, die driedimensionale objecten ‘printen’ door ze laagje voor laagje op te bouwen. Die laagjes kunnen met een klikreactie snel en stevig aan elkaar vastgemaakt worden. Ook speculeert Van Delft over het stevig vastmaken van een ontspiegelende laag op een brillenglas en het opbouwen van de lagen van een zonnepaneel met klikchemie.

Of de klikchemie snel een weg zal vinden naar huis-, tuin- en keukentoeepassingen? Van Delft is nog een beetje sceptisch. Hij vertelt dat hij en zijn collega’s eens het idee hadden een ankerpunt voor een klikreactie in verf in te bouwen. Op die manier zou verf via toevoeging van een stof razendsnel de ideale eigenschappen kunnen krijgen. Uit één basisverf zou je dan alle soorten verf kunnen maken. “De fabrikant met wie we om de tafel gingen zitten vroeg natuurlijk meteen naar het prijskaartje”, zegt Van Delft. “Helaas was het veel te duur om commercieel aantrekkelijk te maken. Ik verwacht dan ook niet dat we heel snel klikchemie zullen gebruiken in het huishouden. Eerst zal het vooral krachtig blijken in de fundamentele en medische wetenschap.” *

het lichaam reizen totdat het een klikreactie ondergaat. En dat kan alleen op de tumorcellen waarop al klikmoleculen aanwezig zijn. De rest van het lichaam ondervindt geen last van de behandeling.

Een vergelijkbaar principe gaat op bij het zichtbaar maken van tumoren. Het klikmolecuul kan worden gecombineerd met een radioactieve of lichtgevende stof, die goed te zien is met een microscoop of scanner. De radioactieve stoffen kunnen via een klikreactie binnen een mum van tijd vastzitten aan de tumorcellen. Het lichaam zorgt voor de snelle afvoer van de overige ‘niet-geklikte radioactieve stoffen’. “Zo kan een arts straks zelfs tijdens de operatie zien of hij alle tumorcellen heeft verwijderd”, zegt Van Delft.

In Nijmegen werken veel wetenschappers met klikreacties. Van Delft: “De klikreactie is inmiddels een erg belangrijke *tool* geworden binnen de chemie. Beschouw het als ‘de hamer van de chemie’, een gereedschap dat je vaak gebruikt.” In samenwerking met de groep van hoogleraar Bio-organische Chemie Jan van Hest wordt gewerkt aan zogenoemde nanocapsules die medicijnen kunnen afleveren op specifieke plekken in het lichaam. Met die capsules wordt al jaren geëxperimenteerd, maar wat men in Nijmegen wil doen is ze in de hersenen krijgen. En dat is notoir moeilijk, want daarvoor moeten ze door de zogeheten bloed-hersenbarrière. Rutjes: “Om ervoor te zorgen dat de capsules over de beschermende barrière komen, moeten ze voorzien worden van bepaalde eiwitten. En

HET VOELT NOG ALS VAKANTIE

Henk Konings, portier van het Bestuursgebouw, is met pensioen. Op zijn eerste werkdag, dertien jaar geleden, kwam de koningin. De universiteit bestond toen 75 jaar. Op zijn laatste werkdag waren er verdrietige collega's. Ze zullen hem missen. En hij hen. 'Ik had nog wel een jaar door willen werken.'

Tekst: Helene Seevinck
Foto: Duncan de Fey

Henk is een openhartig mens. Hij praat makkelijk over zichzelf, over zijn persoonlijk leven. Toch is hij niet veel aan het woord als we samen door de gangen van het Bestuursgebouw lopen waar hij elf jaar heeft gewerkt. Hij vraagt vooral en laat anderen vertellen. "Hoe is het met je moeder?" "Hé, hallo, ben je weer terug? Gaat het goed met je?" "Ik zag net M. in een auto stappen. Is er iets met haar?"

Henk Konings werkte begin mei voor het laatst. Dertien jaar lang was hij portier bij de Radboud Universiteit. Eerst twee jaar in de Aula en daarna in het Bestuursgebouw. "Dit zal ik het meeste missen", zegt hij met een brede armzwaai die de hele hal van het Bestuursgebouw omvat. "Dit gedoe hier, met die studenten en al die aanloop."

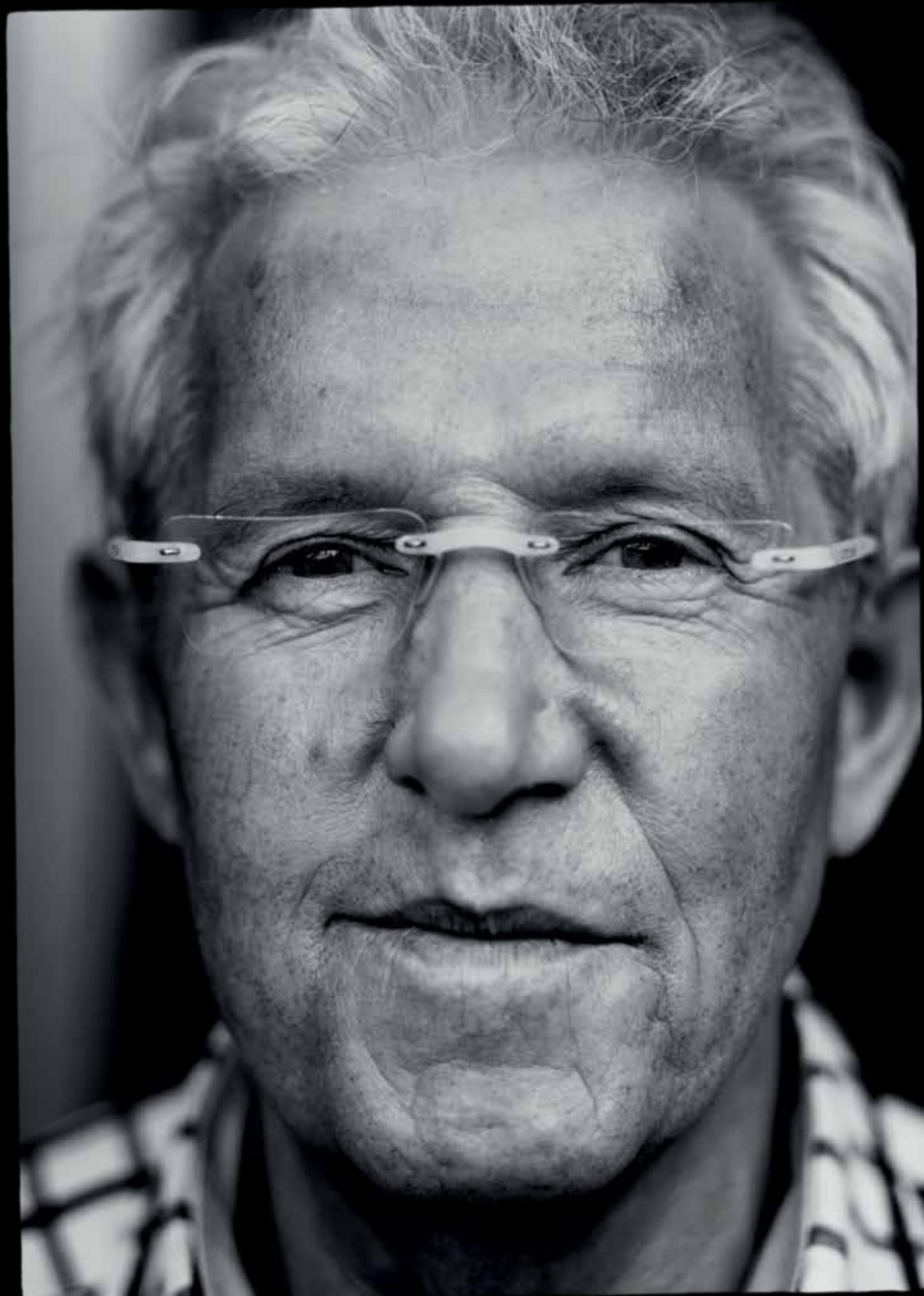
We lopen samen naar de gang op de eerste verdieping van het gebouw. Henk houdt de deur voor me open. Al bij de eerste kamer waar we naar binnen kijken, klinkt een enthousiast "Ha Henk! Wat leuk. Ben je er weer?" Het is Carla van Wely, hoofd studentenbegeleiding. Ze loopt de gang op. "Heb je er zin in vandaag? Beetje huilen?" Van Wely doelt op de afscheidsborrel die later op de middag in het Cultuurcafé is.

Henk twijfelt. Het dringt nog niet echt tot hem door dat hij niet langer werkt. "Het voelt als vakantie." Van Wely haalt herinneringen op: "Dankzij Henk was deze gang met kerstmis altijd heel gezellig. Ik bracht grote vazen met takken mee met lichtjes erin. En Henk zorgde er dan voor dat die lichtjes aan waren als wij op het werk kwamen en hij deed ze 's avonds weer uit. Zo leuk."

Henk is een attente man. Zoveel is duidelijk. Is dat een kenmerk van een goede portier? Attent zijn? "Ja", zegt Henk, "dat vind ik wel. Je moet het een beetje aanvoelen. Tegen studenten ben je anders dan tegen de collegeleden of gasten. Als de rector, Bas Kortmann, aan de balie staat, zeg ik altijd 'Mijnheer Kortmann', maar als we samen in het trappenhuis lopen, zeg ik 'Bas'. En ik vind het belangrijk om altijd oogcontact te maken als er iemand binnenkomt. Dat je dan niet de krant zit te lezen. De portier is toch de eerste indruk die ze krijgen van een organisatie."

De boel netjes houden vind je ook belangrijk. Je collega Hans Schoenmaker vertelde dat je de balie poetst.

"Woensdag was altijd een lange dag. Dan pakte

NAAM HENK KONINGS
GEBOREN NIJMEGEN, 1947
FUNCTIE GEPENSIONEERD
 PORTIER
SINDS MEI 2012

Henk Konings kwam in 1999 in dienst als portier bij de aula, op voorspraak van zijn zwager Rinus Janssen die hem aanbeval bij toenmalig pedel Boudewijn Bouman. Op zijn eerste dag kwam de koningin vanwege het 75-jarig bestaan van de universiteit.

Henk begon met werken in 1963, bij een zonweringbedrijf. Na 25 jaar stapte hij over naar een bedrijf dat lichtkoepels en lichtstraten aanlegde. Hij was er montageleider en kwam veel in andere Europese landen. Toen hij vanwege zijn slechte rug met dat werk moest stoppen, kwam hij thuis te zitten. Tot de portiersfunctie bij de universiteit zich aandiende.

Henks moeder was 'een gezellige huismoeder'. Henk: "Bij haar was het altijd de zoete inval: iedereen kon mee-eten. Ze is helaas overleden toen ze 64 jaar was."

Henks vader was huisschilder. Toen Henk een jaar of 15 was, moest hij zijn vader vaak 's avonds helpen. "Dat vond ik niet altijd leuk. Maar ik heb er veel van geleerd. Over kleuren maken bijvoorbeeld. Dat gebeurde toen handmatig. Het is echt een hele kunst om de goede kleur te krijgen. Maar nu doet de computer het."

ik de spuitbus voor het houtwerk en haalde ik er een doekje over. Even de kruimeldief erbij. Ja, ik hou van netjes."

Is er veel veranderd sinds je hier dertien jaar geleden binnenkwam?

"Vroeger overlaptten onze diensten een uur. Dan namen Hans en ik de dienst rustig door en deed ik allerlei klusjes. Ik had hier altijd wat gereedschap staan en als er dan een elektrische niet-machine van de postkamer kapot was, of een klokje, dan repareerde ik dat. Mijn vrouw zegt altijd: 'Wat zijn ogen zien, kunnen zijn handen maken.' De overlap is wegbezuinigd. Maar Hans en ik kwamen nog steeds eerder naar het werk, Hans soms wel uur. Even bijkletsen."

"Ik vind de studenten vriendelijker dan een paar jaar geleden. Vroeger waren ze brutaler en

werden de portiers genegeerd. De beveiliging heeft wel eens studenten uit de hal moeten verwijderen, maar dat is dit seizoen nog niet gebeurd."

Ken je iedereen in dit gebouw?

"Vroeger wel. Nu komen er mensen binnen met een pasje en die verdwijnen door de deur in de hal. Dan zeggen Hans en ik tegen elkaar: 'Weet jij wie dat is?' Vroeger werd een nieuwe werknemer aan ons voorgesteld. Nu weten we de naam vaak niet eens. We zijn een nieuwe collega aan het inwerken en zij heeft een vel met foto's naast zich liggen om te leren wie wie is. Dat hoort een goede portier te weten."

Goede portiers zorgen voor de mensen die het gebouw bevolken. Maar hoe goed ze dat doen, wordt niet altijd onderkend, zo blijkt als

'IK VIND DE STUDENTEN VRIENDELIJKER DAN EEN PAAR JAAR GELEDEN'

Henk een anekdote vertelt uit de tijd dat Kees Blom nog rector magnificus was, zo'n zes jaar geleden. Henk had avonddienst en Kees Blom ging naar een etentje in Huize Heyendael. Hij zou de auto meenemen. Toen Henk het gebouw wilde afsluiten, zag hij dat er nog licht brandde in Bloms kamer en dat de auto nog op het terrein stond. Henk wachtte een tijdje en besloot te gaan kijken in Bloms kamer. Niks. Henk deed de lichten uit, wilde net het alarm aanzetten, toen hij bedacht dat Blom wel eens onwel geworden zou kunnen zijn. Hij bekeek de kamer opnieuw. Geen Blom. Henk ging naar huis, zonder het raadsel op te lossen en sliep die nacht niet goed. De volgende dag bleek dat Blom gewoon lopend naar het kasteeltje was gegaan. "Hij heeft wel zijn excuses aangeboden", vertelt Henk.

Hoe ben je als portier bij de universiteit terecht gekomen?

"Mijn zwager Rinus (Janssen, red.) werkte als portier bij de aula. Toen de universiteit 75 jaar bestond, kwam de koningin en waren er extra mensen nodig. Toenmalig pedel Boudewijn Bouman vroeg aan Rinus om mij eens te polsen. Ik was thuis in die tijd, omdat ik last had van mijn rug. Ik kon mijn werk als montageleider bij een lichtkoepelbedrijf niet doen, maar dit wel."

Je viel dus met je neus in de boter?

"Ja. Ik vond het fantastisch om 'voor de koningin' te werken. Voordat ik montageleider was, heb ik 25 jaar zonwering gedaan. Ook de zonwering van Paleis Soestdijk. In die tijd was Juliana koningin. Ik heb haar nooit ontmoet, maar ben wel in haar vertrekken geweest. Er stond een stoeltje met allemaal spijkers en schroeven erin. Ik dacht: 'Dat had ze wel eens weg mogen doen.' Zo zuinig. En Bernhard had een briefje neergelegd: 'Niet de oude auto-banden weggooien.' Hij had trouwens een beeldje van Mariken van Nieuweghen op zijn kamer staan. En een tafel van een olifantenpoot."

Op de tweede verdieping van het Bestuursgebouw vergaderen de collegeleden elke maandagochtend. Had jij daar een taak te vervullen als portier?

"Nee. Hier niet. Althans, in de beginjaren moest ik nog wel eens aan de werklui buiten vragen of ze een uurtje wilden stoppen met hun

werk. Het gaf te veel herrie. Dat vond ik niet leuk, die mensen doen ook gewoon hun werk. Maar nu weten ze dat ze niet op maandagochtend bij het Bestuursgebouw blaadjes moeten wegblazen."

Roelof de Wijkerslooth, de collegevoorzitter, is deze maand gasthoofdredacteur van Vox en hij heeft ons gevraagd om jou te interviewen. Wat hebben jullie met elkaar?

"Dat weet ik niet. Wij hadden geen persoonlijk contact, geen praatjes aan de balie. Maar hij is heel vriendelijk. Zegt altijd goedendag en hij wist ook dat ik opa was geworden. En als hij binnenkwam 's morgens en ik was net bij de koffieautomaat, dan vond hij het geen probleem dat ik de deur niet voor hem open kon doen. Dan zei hij: 'Het is goed hoor, Henk, ik heb mijn pasje al.'"

Verheug je je op de vrije tijd die je nu krijgt?

"Ik wilde er eigenlijk nog een jaar aan vastknopen. Maar dat kon niet, alleen met een nul-uren contract. Dat is op oproepbasis en dat zag ik niet zitten. Maar het is goed zo. Ik heb vier kleinkinderen. De jongste is vijf maanden en de oudste is zeven. Mijn vrouw en ik passen veel op en er valt bij mijn kinderen van alles te klussen. Daar heb ik zin in."

Dus geen Costa Brava of met de camper door Europa?

"Nee. Nee. We gaan binnenkort op vakantie naar Turkije met de kinderen en kleinkinderen, maar verder blijven we in de buurt. Mijn vrouw kan de kinderen niet zo lang missen."

We lopen vanaf de tweede verdieping terug naar de hal van het Bestuursgebouw. Onderweg treffen we Wilma Tassenaar, die met een koffiekarretje op weg is naar boven. Ze is blij om Henk te zien. "Ik heb jaren in dit gebouw gewerkt. Nu kom ik er af en toe. Als catering-medewerker werk je vaak alleen. Dan is het fijn om even een praatje te kunnen maken. Al is het maar vijf minuutjes. Met Henk en Hans is dat altijd heel gezellig. We hebben ook een eetclubje, samen met nog twee collega's. Dat eetclubje blijft gelukkig bestaan, dus we houden wel contact." *

PH-neutraal

Afscheid

Hij kan me nog meer vertellen, die Marco Borsato, maar afscheid nemen bestaat wel degelijk. Iedereen neemt vroeg of laat wel eens afscheid. Mij is het niet altijd even goed gelukt, getuige de reeks van jaren die ik in de rechtbank door mocht brengen om een afscheid te formaliseren. Bewijs nummer twee: een aantal exen, dat geen gelegenheid onbenut laat mij het vuur na aan de schenen te leggen over de wijze waarop ik meende afscheid te moeten nemen. Gelijk hebben ze, daar valt doorgaans wel wat op af te dingen. Nu is goed afscheid nemen ook een hele kunst. Timing schijnt daarbij van enorm belang te zijn, en ik – hoorde ik laatst van een goede vriend voor de pak 'm beet driehonderdste keer – heb de neiging om iets te laat het spreekwoordelijke pakje sigaretten te gaan kopen.

Bij een haperend contact dient, in zijn visie, onmiddellijk de stekker eruit getrokken te worden. Beter een keer te vroeg dan altijd te laat.

Maar, lieve lezer, het gaat – sorry aan hen die daar op zitten te wachten – niet om mijn persoonlijke afscheid, al zou dat waarschijnlijk toch alweer te laat zijn. Nee, Ir. R.J. de Wijkerslooth de Weerdesteyn neemt afscheid van de Radboud Universiteit. Onze Roelof, onze collegevoorzitter, gaat ons verlaten. En ik zal hem missen. De man die eigenhandig Voxlog achter slot en grendel sloot. De man die de bron was voor menig stukje van mij. Weg.

Waar ik mijn afscheid telkens weer verpruts, doet Roelof het echter goed. Niks te lang blijven hangen, niks al stiekem met een andere universiteit aangepapt, nee, gewoon een keurig, op tijd aangekondigd vertrek, zonder dat iedereen hem allang zat is of juist nog aan zijn broekspijpen hangt omdat ze niet zonder hem kunnen of durven. Chapeau! Al maak ik me wel wat zorgen om zijn opvolging. Hadden we eerst een echte jonkheer, wat zeg ik, een kamerheer van onze vorstin, nu krijgen we een wetenschapper aan het roer. Een wetenschapper als baas van een universiteit: het moet niet gekker worden! Adieu Roelof en welkom Gerard Meijer. Ik kom snel langs voor een extra periodiek.

DE MAGIE VAN OXFORD

Reputatie is deze dagen het toverwoord binnen het bestuursgebouw. Want die van de Radboud Universiteit moet veel beter. Maar hoe pak je zo iets aan? Vox vroeg drie oud-Nijmegenaren aan Oxford University hoe die universiteit haar reputatie hoog houdt. Over onafhankelijke geesten, optochten in toga, héél veel seminars en zalm bij de High Table.

Tekst: Martine Zuidweg / Fotografie: Cees Mooij

Nan Dirk de Graaf opent de deur van de eetzaal in Nuffield College.

De cijfers spreken voor zich: de Radboud Universiteit staat op plaats 159 in de internationale ranglijst van universiteiten (opgesteld door het Britse magazine *Times Higher Education*) en Oxford University staat op 4. Dat heeft voor een groot deel te maken met een verschil in internationale reputatie. Je moet een Radboudgevoel kweken, adviseerde hoogleraar Bedrijfskunde José Bloemer onlangs in *Vox*. “Het is belangrijk dat mensen trots zijn op hun universiteit. Door er enthousiast over te vertellen op buitenlandse congressen draag je bij aan die reputatie.” Dat gevoel van binding en trots heeft Oxford bij uitstek. Natuurlijk, de universiteit heeft een lange historie. Ze werd al gesticht in 1167. En het aantal Nobelprijswinnaars is om je vingers bij af te likken: sinds 1921 hebben 50 stafleden en oudstudenten een Nobelprijs gewonnen. En dan hebben we het niet eens over de schrijvers die Oxford aandeden, zoals J.R.R. Tolkien, T.S. Eliot, Graham Greene en C.S. Lewis. Of de grote politici als Bill Clinton, Tony Blair en Margaret Thatcher die er studeerden. Met recht iets om trots op te zijn. Maar is die rijke historie het ei van Columbus of werkt Oxford nog steeds hard aan het ‘Oxfordgevoel’? En wat kan de Radboud Universiteit daarvan leren?

Vrijheid

Een sfeervolle kamer – met schouw en donkergroene muur – in een eeuwenoud uitzien gebouw, daar hoort klassieke muziek bij. Nan Dirk de Graaf (54), *official fellow* (onderzoekshoogleraar) in Oxford, zet de muziek zachter als zijn bezoek binnenkomt. In de groene binnentuin kwettert een eend. Vijf jaar geleden zat De Graaf nog in de Thomas van Aquinostraat.

Van 2001 tot 2007 was hij hoogleraar Empirisch Kwantitatieve Sociologie aan de Radboud Universiteit. Hij vertrok omdat hij in Nijmegen niet de vrijheid had om zijn vak uit te oefenen zoals hij graag wilde: met een focus op samenwerking met andere sterke Nederlandse sociologieafdelingen. Nu werkt hij in het hart van Oxford op Nuffield College, een van de 39 zelfstandige onderzoeks- en onderwijsinstellingen die gelieerd zijn aan de universiteit. "We zijn gespecialiseerd in drie disciplines: economie, politicologie en sociologie, met veel ondersteuning van statistici. Als er ook maar ergens in de wereld een probleem is op het gebied van de statistiek, dan moet het gek lopen als wij het niet kunnen oplossen", zegt hij trots. In Oxford heeft hij behalve erkenning ook de vrijheid om te onderzoeken wat hij wil. De *colleges* in Oxford zijn volledig zelfstandig. De fellows bepalen zelf de koers van het college en beheren ook hun eigen financiën. De Graaf: "Als ik op eens samen met de economen hier een onderzoek wil starten, doe ik dat. Ik heb geen baas boven mij." Als onderzoekshoogleraar hoeft hij ook geen onderwijs te geven, maar hij begeleidt wel promovendi.

De Graaf heeft in Oxford geen sollicitatiegesprek hoeven voeren. De toenmalige voorzitter van de sociologengroep binnen Nuffield

OXFORD IN CIJFERS

STUDENTEN 11.752

ACADEMISCHE STAF 1612

PROMOVENDI 9621

OVERIGE ONDERZOEKERS 3349

PERCENTAGE BUITENLANDSE

WETENSCHAPPERS 41%

ONDERZOEKSGELDEN

(2010-2011) 470 MILJOEN EURO

WAARVAN

RIJKSBIJDRAGE 50 MILJOEN EURO

INKOMSTEN UIT FONDSENWERVING

(IN 8 JAAR) 1,6 MILJARD EURO

AANTAL MEDEWERKERS

AFDELING FONDSENWERVING 98

MEEST RECENTE

INDIVIDUELE GIFT 94 MILJOEN EURO

(VAN LEN BLAVATNIK VOOR EEN SCHOOL OF GOVERNMENT)

nodigde hem simpelweg uit te komen. "Dat is de normale gang van zaken in ons college", vertelt hij. "We houden bij seniorposities geen sollicitatiegesprekken. Dat zien we als een teken van onprofessionaliteit. Als goed wetenschapper hoor je de markt te kennen, dan weet je ook wie je moet hebben."

Hij is enthousiast over de werksfeer op Nuffield College. Onafhankelijke geesten worden gewaardeerd en er is geen grote druk om te

publiceren. "We publiceren wellicht minder dan Nijmeegse wetenschappers, maar de impactfactor van de publicaties is hoger." Dat Nederlandse hoogleraren geld moeten binnenhalen met promoties van hun onderzoekers kan een 'perverse prikkel' zijn, vindt hij. "De drang tot het volbrengen van dissertaties is zo groot dat het verleidelijk is om lagere eisen te gaan stellen aan de kwaliteit. Die druk heb ik hier niet. Ik word wel kritisch gevolgd, door collega's, door andere onderzoekers. In seminars hoor je je onderzoek te presenteren en moet je je staande houden als de vragenstellers gehakt van je proberen te maken. Maar ik word beoordeeld op de kwaliteit van het onderzoek en niet op het aantal promoties en publicaties."

Onder-ons-sfeertje

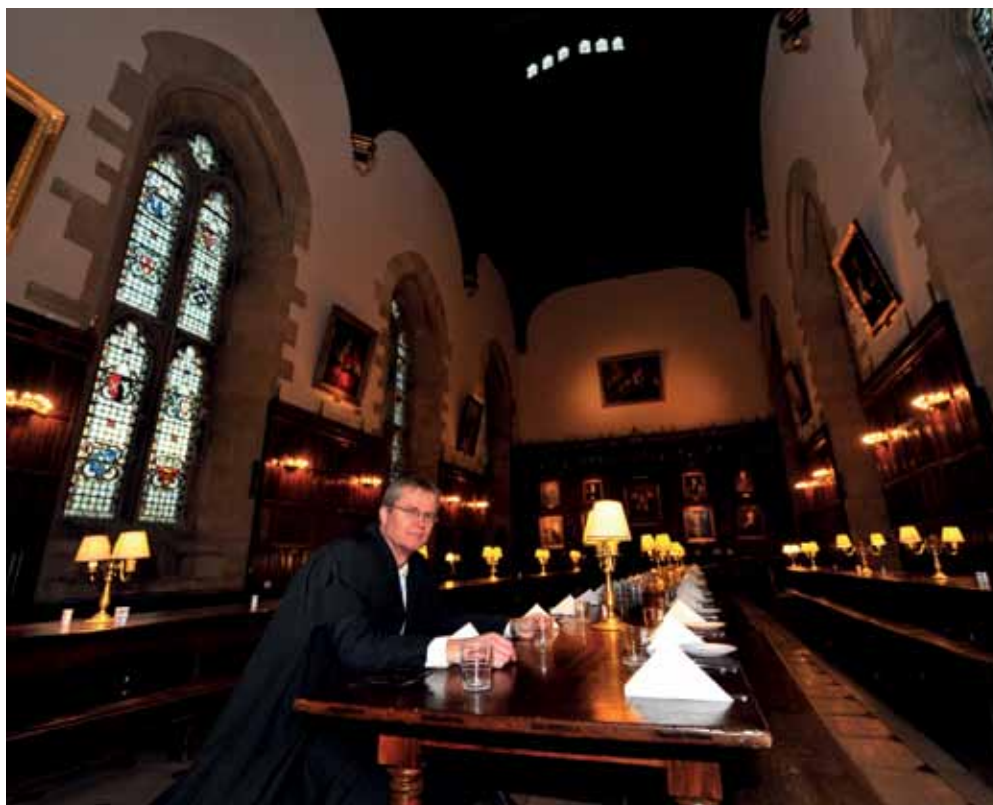
Ontbijt op Nuffield College. In een klein zaaltje naast de grote keuken roosteren fellows brood en smeren ze jam of marmelade. Als wetenschapper hoef je je op Nuffield College geen zorgen te maken over je natje en droogje. Ontbijt, lunch en diner zijn geheel verzorgd. Omdat veel fellows en promovendi een groot deel van het jaar op Nuffield College wonen, heerst er een onder-ons-sfeertje. "Op een postdocfunctie krijgen we honderden sollicitaties van alle universiteiten in de wereld. Ze komen af op onze naam, maar dat niet alleen. Wat ook trekt is dat ze het aanbod krijgen om drie jaar lang te onderzoeken wat ze zelf graag willen onderzoeken. Ze hoeven zich bij ons niet te voegen in het programma van een hoogleraar."

In de lounge, die veel weg heeft van een theesalon, zit een vriendelijke oude heer, wit haar en een grijs pak, te praten met een jonge onderzoekster. "Dat is nou de beroemde wetenschapper David Cox, statisticus en een van de meest begaafde wiskundigen die ik ooit heb ontmoet", fluistert De Graaf. "Hij wordt af en toe ingevlogen door de fysici van CERN. Met zijn mathematisch inzicht helpt hij ze bij de analyse van de brij aan data die de deeltjesversneller voortbrengt." Grote geesten zijn er nog altijd in Oxford. De Graaf vindt het na vijf jaar nog steeds bijzonder om zoveel bekende namen op zijn vakgebied tegen het lijf te lopen. "Vroeger moest ik de halve wereld rondreizen om de grote wetenschappers in mijn vak te ontmoeten, nu komen ze gewoon naar me toe. Mede dankzij de goede faciliteiten hier. We hebben altijd gastenkamers paraat, met eigen badkamer, bureau en een luie stoel."

Ruime gastenkamers, personeel dat de tuin keurig bijhoudt, dat schoonmaakt en dagelijks

'VROEGER REISDE IK DE HALVE WERELD ROND OM GROTE WETENSCHAPPERS IN MIJN VAK TE ONTMOETEN, NU KOMEN ZE NAAR ME TOE'

'IN NIJMEGEN HEB IK IN MIJN HELE PROMOTIETIJD EEN OF TWEE LEZINGEN GEHAD VAN BUITENLANDSE GASTSPREKERS. HIER GEBEURT DAT TWEE KEER PER WEEK'

driegangendiners op tafel zet, Nuffield College kan het betalen. De meeste colleges van Oxford zitten goed in de slappe was. Wandel door het centrum van Oxford en je wordt stil van de indrukwekkende, stoude panden, opgetrokken uit zandsteen: kerken, bibliotheken, kloosters, villa's. Allemaal in het bezit van de colleges. Toeristen mogen op gezette tijden even komen kijken, maar alleen de fellows en de studenten mogen er wonen en werken. Elk college is gesticht door een rijke weldoener. Die van Nuffield College is de oprichter van Morris Motors: Lord Nuffield. Hij doneerde in de jaren dertig een deel van zijn vermogen voor de oprichting van het college. Nuffield College is een van de jongste colleges, maar is gebouwd in de traditionele stijl van de oudere colleges: in kloostervorm met binnentuinen – *quadrangles* heten ze hier – en een interieur van houten vloeren en kozijnen van ijzer.

Net als bij de andere colleges beheren de fellows van Nuffield hun eigen geld. En dat doen ze goed. Nuffield College is een van de rijkere colleges. Het heeft een reserve van 160 miljoen pond, belegd in huizen, winkels, landgoederen, een wijkblok in Berlijn(!) en 'de parkeerplaats hierachter', wijst De Graaf naar

buiten. Twee fellows, allebei econoom, beleggen het geld en krijgen voor hun inspanningen extra betaald.

High Table

In een grote zaal lopen obers af en aan. Boven de deur hangt een statig portret van Lord Nuffield. Het is High Table, een traditioneel diner dat alleen in Oxford en Cambridge wordt gehouden. De fellows wachten in toga in de *senior common room* tot iemand van het personeel het signaal geeft dat ze aan tafel kunnen. De studenten staan zwijgend achter hun stoel als de fellows in een lange slinger voorbij lopen. De voorzitter opent het diner – het hoofdgerecht is vandaag zalm – door met een hamer op tafel te slaan. "Het is een hele kunst om niet dronken te worden", zegt De Graaf als een serveerster zijn glas wil bijvullen. Maar Nuffield heeft dan ook een eigen wijnkelder, onderhouden door twee fellows die eens in de zoveel tijd naar Frankrijk reizen om de voorraad aan te vullen. Na het diner praat De Graaf nog even na met een van de gasten, editor van het tijdschrift *American Journal of Sociology*, het belangrijkste wetenschappelijke tijdschrift op zijn vakgebied. Geld lijkt het toverwoord in Oxford. Met geld

schep je mooie voorzieningen, topbibliotheken, ontvangtzalen en gastenkamers, die weer topwetenschappers aantrekken. Maar als op dit moment een groot schip met geld de Waalhaven zou binnenvaren, zou Nijmegen niet zomaar Oxford kunnen worden, verzekert Miko Flohr (35), archeoloog en gepromoveerd aan de Radboud Universiteit. "Het is ook een lange traditie van op hoog niveau presteren en van een cultuur waarin lezingen en discussies aan de orde van de dag zijn." Flohr moest twee jaar terug wél door een strenge selectie voor hij in Oxford aan de slag kon als postdoc. Bij zijn sollicitatiegesprek had hij zes wetenschappers tegenover zich, van wie er vier wereldwijd leidend zijn in het vakgebied.

Enmaal in Oxford stapte hij in een wonderlijke wereld. "Al die tradities rondom de universiteit, daar sta ik nog steeds van te kijken. Die kledingcodes alleen al. Bij een collegediner moet je in *black tie* komen, die heb ik speciaal moeten kopen. Mijn baas heeft op zijn kamer een rijtje stropdassen voor gasten, want zonder stropdas kun je echt niet mee-eten. En bij de examens van studenten waarbij ik binnenkort ga assisteren moet ik verschijnen in *full academic dress*. Ik weet niet eens wat dat is."

Maar Flohr ervaart Oxford vooral als een geweldige academische omgeving waarin ontzettend veel gebeurt en waar voor hem heel veel valt te halen, vertelt hij in Café Rouge, een bistro vlakbij zijn werkplek. "Mijn baas, Andrew Wilson, is een van de grote wetenschappers op mijn vakgebied. Hij heeft een stevige reputatie en ik merk dat mensen me daardoor makkelijker kunnen plaatsen: 'Oh, werk je bij Wilson.'"

Deze week geeft een vooraanstaande hoogleraar Archeologie van het Collège de France in Parijs gastcolleges in Oxford. "In Nijmegen heb ik in mijn hele promotietijd een of twee lezingen gehad van buitenlandse gastsprekers. Hier gebeurt dat twee keer per week." Zo is er elke maandag een Classical Archeology Seminar, meestal gehouden door onderzoekers van buiten Oxford. "Je wordt voortdurend blootgesteld aan nieuwe inzichten. Dat is heel prikkelend." En Flohr gelooft niet dat daar nou zo heel veel geld voor nodig is. "Ik kan me niet voorstellen dat dat in Nijmegen niet zou kunnen."

Alice in Wonderland

Helena Cousijn (26) laat Christ Church College zien, het door toeristen meest bezochte college. Lewis Carroll, auteur van *Alice in Wonderland*, was wiskundedocent aan dit college. Maar de toeristen komen voor de eetzaal van Christ

NIEUWS

Digitalisering personeelsdossiers

De Radboud Universiteit is bezig alle personeelsdossiers te digitaliseren. Eerst krijgen archiefmedewerkers en HRM-medewerkers toegang tot het systeem, daarna volgen leidinggevenden en werknemers. De Ondernemingsraad (OR) ziet dat het digitaliseren van informatie veel voordelen biedt, maar vindt het belangrijk dat dit zorgvuldig gebeurt, aangezien het om uitermate privacygevoelige informatie gaat. In de dossiers zitten bijvoorbeeld ook verslagen van jaargesprekken en beoordelingsgesprekken. Iedere werknemer moet weten wanneer de gegevens gedigitaliseerd zijn en wie op welk moment toegang krijgt tot deze persoonlijke gegevens. Veiligheid is daarom een erg belangrijk aspect. Omdat het systeem toegankelijk is voor verschillende personen, vindt de OR dat het aantal mensen dat toegang heeft tot dit systeem zo klein mogelijk moet zijn om de risi-

co's te beperken. Uiteraard is het ook belangrijk om toe te zien op een zorgvuldige vernietiging van de huidige papieren dossiers. We volgen de voortgang van dit project op de voet.

Studiekeuzecheck

Mede door maatregelen zoals de langstudeerboete is het van groot belang dat studenten de juiste studiekeuze maken. Om ze daarbij te helpen voert de Radboud Universiteit de studiekeuzecheck universiteitsbreed in. Doel van dit gesprek is om, voorafgaand aan de start van de opleiding, met aanstaande studenten te reflecteren op de studiekeuze. Dit moet leiden tot meer studiesucces in het eerste jaar. Aanstaande studenten kunnen worden uitgenodigd voor zo'n gesprek op basis van een door hen ingevulde digitale vragenlijst, of op eigen verzoek. Uitzondering vormen de opleidingen die al decentrale selectie hebben. De gesprekken worden gevoerd met een

getrainde ouderejaarsstudent of docent van de opleiding.

Profileringfonds

De Universitaire Studentenraad (USR) is de afgelopen maanden druk geweest met de gevolgen van het amendement Rouvoet, dat voorschrijft dat de Radboud Universiteit langstudeerders door overmacht uit het profileringsfonds moet vergoeden. Vorige maand meldde het college van bestuur het eerste jaar de kosten voor deze langstudeerders niet uit het fonds te halen. Omdat de vacatiegelden worden afgeschaff en die middelen doorstromen naar het profileringsfonds, is de dreigende bezuiniging van 30 procent op de bestuursbeurzen van de baan. Medezeggenschappers worden voor het verlies van hun vacatiegelden tegemoetgekomen. Volgend jaar wordt echter weer het verdelingsstelsel tegen het licht gehouden. Studentbestuurders kunnen voor nu rustig ademen!

INTERVIEW

Elke maand stellen een OR- en USR-lid zich voor

PIETER MENSINK, STUDENT BESTUURSKUNDE / FRACTIE AKKURAATD

Wie is je vader, wie is je moeder? "Mijn vader komt uit het noorden van het land, mijn moeder komt uit het zuiden. Het is een logisch gevolg dat ik in Nijmegen ben geboren en getogen."

Waarom ben je in de USR gegaan? "Ik wil de koppeling maken tussen de bestuurlijke theorie uit mijn studie en de uitvoering in de praktijk. De USR heeft mij nut en noodzaak van goed en consistent beleid laten inzien."

Waar zou het college van bestuur volgens jou meer in moeten investeren?

"Het college zou meer moeten investeren in goed functionerende ICT-voorzieningen. De lange termijnvisie op bijvoorbeeld het aanschaffen van nieuwe apparatuur of nieuwe systemen moet worden aangescherpt."

Wat is je grootste ergernis op deze universiteit? "Verschooning. Denk aan de verplichte aanwezigheid in (werk)colleges of de harde knip. Dat is het aanpakken van gevolgen, terwijl je bij de oorzaak moet beginnen. Geef goed college en zorg voor goede begeleiding en voorzieningen. Ik zou bijvoorbeeld graag zien dat de universiteitsbibliotheek langer en frequenter open is."

Waarom moeten studiekeuzechecks universiteitsbreed worden ingevoerd?

"Uit onderzoek is gebleken dat mensen die vooraf een gesprek hebben met een studieadviseur een betere en weloverwogen studiekeuze maken. Zonder studiekeuzechecks valt zelfs een grotere groep studenten binnen een jaar af. Deze gesprekken voorkomen uitval en zorgen voor gemotiveerde studenten."

CAROLINE COELEMAN, INFORMATIEMEDEWERKER UB / FRACTIE ABVAKABO

Wie is je vader, wie is je moeder? "Dat zijn mensen die nog op 65-jarige leeftijd met pensioen konden en daar nu van genieten."

Waarom ben je in de OR gegaan? "Na bijna acht jaar in de Onderdeelcommissie (OC) van het Cluster Facilitair vond ik het tijd worden om mijn medezeggenschapsblik te verruimen. Ik zit overigens nog steeds in de OC."

Pieter en Caroline

Waar zou het college van bestuur volgens jou meer in moeten investeren? "In leidinggevenden en managers die luisteren naar mensen op de werkvloer en ze serieus nemen. Daar zit veel kennis!"

Wat is je grootste ergernis op deze universiteit? "Of het mijn grootste ergernis is weet ik niet, maar ik erger me aan de vele verborgen agenda's. Dat gaat ten koste van transparantie en voortgang."

Wat is je grootste zorg voor de toekomst van de universiteit? "De bezuinigen in de komende jaren en de gevolgen daarvan voor de medewerkers."

Wat wil jij dit jaar nog bereiken in de OR? "Een doel voor mezelf is om in een aantal van de vele onderwerpen te verdiepen door middel van de commissies waar ik in zit."

Wat vind jij van de digitalisering van de personeelsdossiers? "Prima. Het is een logische actie in deze tijd. Een aandachtspunt (zeker voor de OR) blijft de privacy: het is eenvoudiger om bij een digitaal dossier te komen dan bij een papieren versie."

'DAN SCHRIJF JE JE NAAM IN ZO'N BOEK WAARIN OOK MENSEN ALS BILL CLINTON HUN NAAM HEBBEN GESCHREVEN'

Church, waar scènes uit de Harry Potter-films zijn opgenomen. Cousijn, ze studeerde neurowetenschappen in Nijmegen, kan met haar collegepasje de rij omzeilen en gratis binnenkomen. Ze is er vaker geweest met haar gasten. "Ik denk inmiddels zo'n honderd keer", verzucht ze. Langs de wanden van de eetzaal waar Potter en zijn vrienden hun maaltijden gebruikten, hangen portretten van voormalige studenten, onder wie enkele van de dertien Britse premiers die het college heeft voortgebracht. De wereld van de Harry Potter-films en die van Oxford komen sterk overeen voor wat betreft de ceremonies en gebruiken, zegt Cousijn. "Het draagt allemaal bij aan het Oxfordgevoel, het gevoel dat je deel uitmaakt van iets exclusiefs."

Cousijn doet met een Oxford-beurs onderzoek naar het brein van schizofreniepatiënten. Haar komst als promovendus twee jaar geleden was omkleed met plechtigheden. Traditioneel treedt het tweede weekeinde van oktober de nieuwe lichter van een college officieel toe tot de universiteit. De gewone studenten en de PhD-studenten (promovendi) lopen dan in optocht door de stad naar het Sheldonian Theatre, waar al sinds 1669 de grote ceremonies van de universiteit plaatsvinden. Daar worden ze in het Latijn toegesproken door de rector. "Ik dacht toen wel even: waar ben ik nu in terechtgekomen", lacht Cousijn. Een week later werd ze door de *master* van haar college uitgenodigd in de bibliotheek bij hem thuis, in het grote huis naast het college. Ze kreeg een boek ter grootte van het blad van een bistrotafel voor zich en een vulpen. Daarin schreef ze een lange zin die begon met 'Ik Helena Cousijn, geboren te ...', waarmee ze uitdrukking gaf aan het feit dat ze nu officieel aan Oxford was verbonden. Een bijzonder moment. "Dan schrijf je met een vulpen je naam in zo'n boek waarin ook mensen als Bill Clinton hun naam hebben geschreven. Bij de balie in Nijmegen je studentenpas ophalen, is toch niet helemaal hetzelfde."

Dat is de kracht van Oxford, denkt Cousijn. "Dat ze je het speciale gevoel geven dat ze je toelaten tot hun wereld." Ook zij is inmiddels besmet met het 'Oxford-gevoel'. "Als ik op reis ben en ik ontmoet iemand die aan Oxford heeft gestudeerd, dan heb ik gelijk een klik. Laatst nog, in Lyon, kwam ik een man tegen die vijftig jaar geleden in Oxford studeerde. We hadden

Helena Cousijn voor Christ Church College

het over de *diningroom* van het college waar hij toen zat, die net is verbouwd en waar ik ben geweest. Al die specifieke Oxford-dingen maken dat je makkelijk met elkaar praat. Je maakt samen deel uit van een eeuwenoude traditie."

En toch, Cousijn wil ook graag een positief geluid laten horen over het Nijmeegse Donders Instituut, waar ze zelf vandaan komt. Als ze op congres in het buitenland is en ze spreekt mensen die net als zijzelf bij het Donders Instituut hebben gewerkt, dan is er ook die band en het gemeenschappelijke 'Dondersgevoel'. "En als ik het neuroscience-onderzoek hier vergelijk met dat in Nijmegen dan is het één echt niet beter dan het ander." Neem daarbij het Nijmeegse Honours Programma dat, in de geest van Oxford, het beste uit gemotiveerde en slimme studenten probeert te halen. Cousijn werpt nog een blik op Christ Church terwijl ze terug loopt in de richting van High Street en zegt: "Je kunt denk ik best stellen dat Nijmegen op de goede weg is." *

COLUMN

STUDENT2012

Lieke von Berg, vierdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Q&A

Er zijn twee redenen om naar een congres te gaan. Eén: de lunch. Twee: het vragenstellen. De congresvraag is een klasse apart, een heel ander type vraag dan de collegevraag, ontdekte ik. Uit college kende ik al verschillende soorten vragen. Allereerst zijn daar de futiliteiten van de vraagzuchtigen. ('Moeten we dit weten voor het tentamen? Het boek is uitverkocht, wat nu? Komt de PowerPoint online? Kunt u dat nog een keer langzaam herhalen? Hoe spel ik dat? Mag het ook via Blackboard? In een mapje of met een nietje? Is het erg als het een paar woorden meer zijn?')

Daarnaast is er een categorie vragen voor luie lieden die denken ononderbouwd een zorgvuldig onderbouwd verhaal onderuit te kunnen halen. ('Is dat relevant? Is het niet wat vergezocht? So what?') Ook hebben we de onzekere samenvatting ('Klopt het dat u dus eigenlijk zegt dat...') en het etaleren van eigen kennis ('Maar was het niet óók zo dat...').

Nee, dan de congresvraag. Dat is het betere werk. Er is een vaste structuur voor. Stap één: bedank voor het mooie verhaal, zelfs wanneer het geen mooi verhaal was. Naar believen kan eventueel een ander complimenteus bijvoeglijk naamwoord gebruikt worden, maar hou het vooral nietszeggend. Stap twee: hou minstens vijf minuten lang een betoog voor je eigen standpunten in een kwestie die slechts zijdelings te maken heeft met het mooie verhaal van de spreker. Indien je nog een reputatie te vestigen hebt, doorspek je dit met literatuurverwijzingen. Stap drie: om deze monoloog toch nog het karakter van een vraag te geven, eindig je met: 'Hoe denkt u daarover?', 'Hoe past dat binnen uw verhaal?' of 'Toch?' Voilà, daar is je kwaliteitsvraag.

De Radboud Universiteit wil 14 miljoen om de onderwijskwaliteit te verbeteren? Collegevoorzitter, dank voor uw mooie verhaal. Vragen kost niets. Ik stel voor dat we voor de veelgestelde collegevragen een Question & Answer-document opstellen met adequate antwoorden. ('Zoek het zelf uit. Kijk in de studie-gids. Leer overbodige woorden uit je werkstuk schrappen.') De tijd die overblijft in college wordt gevuld met het oefenen in het stellen van congresvragen. Hoe denkt u daarover?

PORTRET VAN EEN HEER VAN STAND

Twaalf jaar lang bestuurde Roelof de Wijkerslooth de Radboud Universiteit, op 1 juni neemt hij afscheid als collegevoorzitter. Wie is nu die lange, ietwat afstandelijke man? Zes mensen die hem goed kennen aan het woord over Roelof.

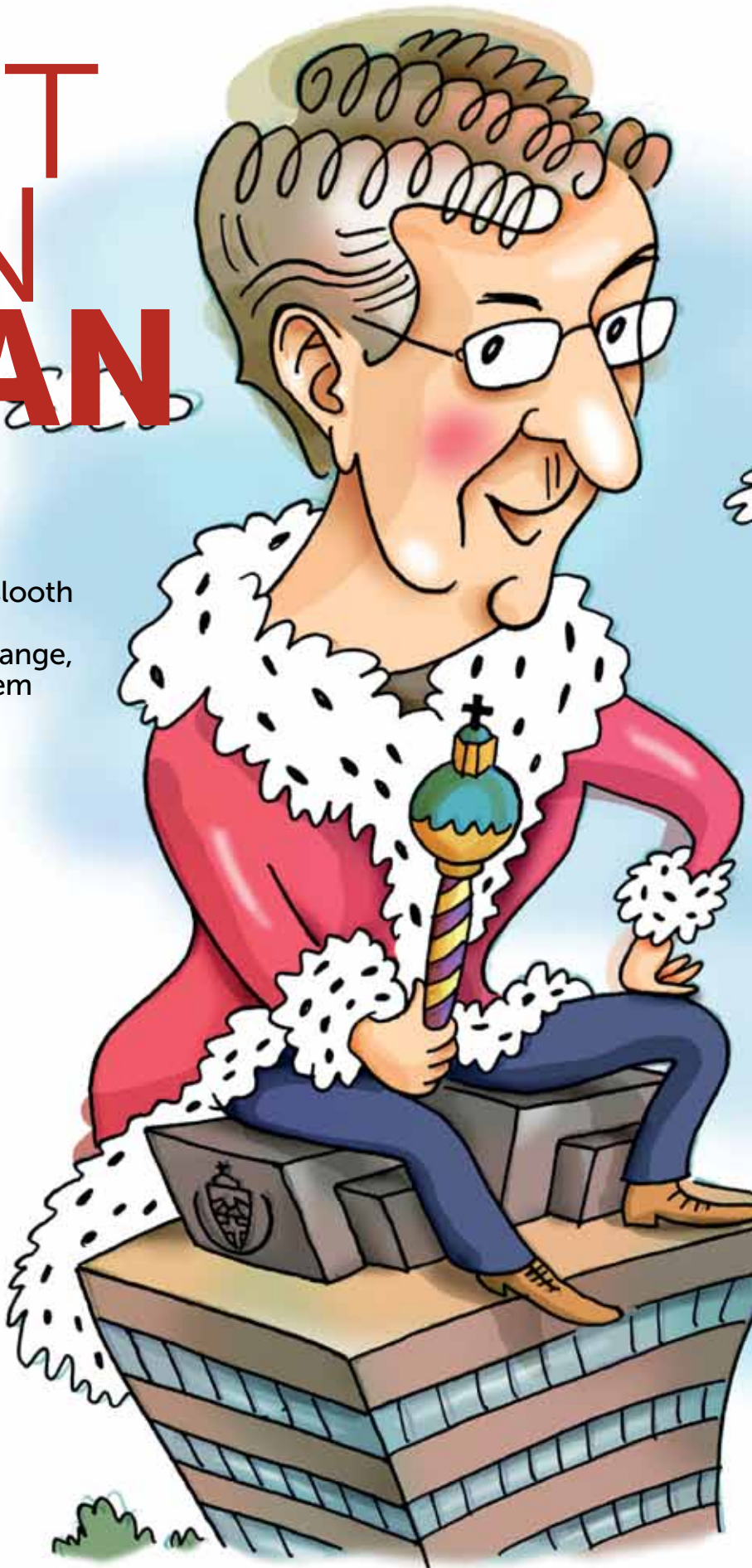
Tekst: Mark Merks, met medewerking van Paul van den Broek
Illustratie: Eliane Gerrits (voorheen Duvokot)

ROELOF DE STRENGE

“Ik zat er als assessor bij toen Roelof de eerste keer langs kwam bij het bestuur van de letterenfaculteit”, vertelt **Pepijn Oomen**, griffier van de medezeggenschap. “Zijn commentaar? Letteren was een gesloten bolwerk, het onderzoek bleef achter, er was te weinig samenhang en te weinig samenwerking. Roelof zei: ‘Ik ben een fan van de letterenfaculteit, maar het moet hier wel anders’. Het kwam aan als een mokerslag, dit waren we niet gewend.”

“Ook bij ons nam hij geen blad voor de mond”, zegt **Roeland Nolte**, emeritus hoogleraar Organische Chemie en voormalig directeur van het onderzoeksinstituut Moleculen en Materialen (IMM). “Hij vond dat we op de bètafaculteit de zaken financieel niet op orde hadden. Dat heeft hij ons duidelijk laten weten. Financieel is Roelof erg streng.”

Peter Nissen, hoogleraar Cultuurgeschiedenis van de religiositeit: “Hij werd zeker in het begin als directief ervaren, strak en zakelijk. Dat botste enorm met de heersende cultuur. De universiteit had een provinciaalse katholieke cultuur, met een groot vermogen om te zwenken naar gelang de situatie. Zwenkgedrag, dat is wel het laatste waar je Roelof van kunt betichten.”

ROELOF DE GROTE

Ellen Venderbosch, hoofd bestuurlijke & juridische zaken: “Roelof heeft gedaan waarvoor hij kwam. De hoofdpunten in het eerste strategisch plan dat we onder Roelof samenstelden, waren de reputatie en zichtbaarheid van de universiteit. We moesten meer naar buiten treden, laten zien dat we ons prima kunnen meten met de grote universiteiten.”

Peter Nissen: “De universiteit was wat naar binnen gekeerd, had zich neergelegd bij een positie in de periferie, ver van de Randstad. We waren een Calimero. Daar is Roelof aan gaan werken: eerst door een kwaliteitsslag te maken, daarna door te laten zien, door hardop te zeggen dat we het goed doen.”

Lettie Lubsen, hoogleraar Moleculaire Biologie en voormalig voorzitter van de OR: “Roelof heeft het heel goed gedaan. Hij laat een financieel solide organisatie na. Als ik de Nijmeegse bètafaculteit vergelijk met die van andere universiteiten, dan hebben we het hier erg goed.”

“We wilden het onderzoeksinstituut IMM beter profileren”, zegt **Roeland Nolte**. “Er werd gesproken over samenwerking met de KNAW, onderdeel worden van het Max Planck Instituut. Dat vond Roelof helemaal niets, daar was hij uitgesproken op tegen. We moesten het zelf doen, want als je het zonder hulp doet, dan kun je er ook de credits voor nemen.”

ROELOF DE SNELLE

Peter Nissen: “Roelof houdt de vaart er in. Als decaan bij de Faculteit der Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen kreeg ik tijdens de periodieke vergaderingen lastige vragen over studierendement. Dan hoefde je niet met een obligaat antwoord te komen. Daar prikt Roelof direct doorheen. Het probleem is gezien, wat wil je er aan gaan doen? Meer heeft hij niet nodig. Daar heeft hij geen tijd voor.”

“Na zijn benoeming wisselde hij direct van portefeuille, nam financiën en gaf het personeel aan vice-voorzitter Jan Peters,” zegt **Lettie Lubsen**. “Hij dumpte dat personeeldossier, dat heeft zijn hart niet. Roelof scheidt geen vreugde in beleidsterreinen waarin het ene na het andere rapport verschijnt met weinig concrete mogelijkheden tot verandering. Van eindeloos praten houdt hij niet, hij wil aanpakken.”

Roeland Nolte: “Roelof wilde dat we het onderzoek binnen instituten gingen organiseren en vroeg me een blauwdruk voor het latere IMM te maken. Dat moest snel gebeuren, het liefst nog voor het einde van het jaar. De blauwdruk was al klaar toen ik de opdracht vanuit de faculteit kreeg. Roelof passeert – als hij het absoluut noodzakelijk vindt – wel eens een instantie. Dat is voor de zittende decaan niet altijd leuk geweest.”

Sijbolt Noorda, voorzitter van de vereniging van universiteiten VSNU: “Studenten doen te lang over hun studie, ze moeten een tandje bijzetten. In Nijmegen laat Roelof zien dat hij dat direct oppakt. Hij gaat niet zitten wachten op iemand in Den Haag die komt vertellen wat hij moet doen.”

‘DE UNIVERSITEIT WAS WAT NAAR BINNEN GEKEERD HAD ZICH NEERGELEGD BIJ EEN POSITIE IN DE PERIFERIE, VER VAN DE RANDSTAD. WE WAREN EEN CALIMERO’

ROELOF DE STOUTE

Roeland Nolte: “Roelof heeft ervoor gezorgd dat we in de frontlinie zijn gebleven. Het besef dat we als universiteiten met elkaar in competitie zijn was in Nijmegen nog niet helemaal doorgedrongen. Roelof heeft direct de noodzakelijke stappen gezet.”

“Hij weet hoe de hazen lopen, kende de belangrijkste dossiers natuurlijk al van zijn tijd als directeur-generaal Hoger Onderwijs op het ministerie”, zegt **Sijbolt Noorda**. “Roelof maakte een vliegende start binnen de VSNU, hij was direct een gezaghebbende collega. We hebben met ons allen veel profijt gehad van zijn stevige opvattingen over de grenzeloze bemoeizucht van de politiek en over de autonomie van onze universiteiten.”

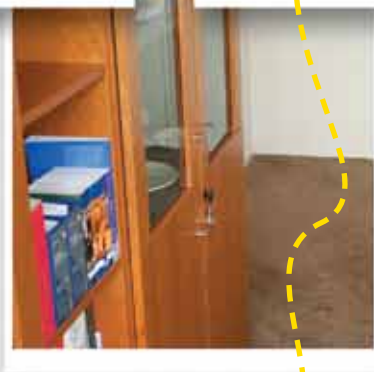
Peter Nissen: “In mijn tijd als decaan speelde er een kwestie met de Nederlandse bisschoppen. Zij wilden meer greep op de opleidingen katholieke theologie. Roelof stelde dat de plannen niet in het belang waren van onze universiteit en trok de stekker uit het overleg. De universiteit is van ons, wij als universitaire gemeenschap beslissen over onze richting, dat is zijn credo. Daar maakt hij zich hard voor, bijvoorbeeld bij de bisschoppen, maar ook in Den Haag.”

ROELOF DE WARME

Pepijn Oomen: “Roelof blijft altijd formeel, inhoudelijk. Behalve tijdens de lunch, dan vertelt hij trots over zijn kleinzoon. Toen mijn zoontje werd geboren ontving ik een persoonlijk kaartje. Dat soort dingen nemen je voor hem in.”

Ellen Venderbosch: “Ik snap dat mensen denken dat hij een afstandelijke man is, maar dat klopt niet. Roelof heeft zijn hart aan Nijmegen verpand. We zullen hem niet iedere week terugzien, maar die band blijft.”

Peter Nissen: “Een aantal jaar geleden vertrok ik naar de Universiteit van Tilburg. Dat vond Roelof vervelend. ‘Je hoort bij ons’, zei hij al tijdens het afscheid. Een paar maanden later kwamen we elkaar weer tegen. ‘Kom toch terug naar Nijmegen, daar hoor je thuis’, zei hij. Dat was voor mij een enorme opsteker. Ik zat in Tilburg niet op mijn plek en was blij dat ik terug kon.”

SOMBER? NEE, ZO ZOU ROELOF DE WIJKERSLOOTH HET DONKERE SCHILDERIJ BOVEN ZIJN BUREAU NIET KWALIFICEREN. HIJ HOUDT VAN DE ZEE. NET ZOALS HIJ DE BIJNA 39-JARIGE HIBISCUS LIEFHEEFT EN DE PASSIE VOOR SCHEIKUNDE NOG ALTIJD IN ZIJN KANTOOR IS TERUG TE VINDEN.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto: Dick van Aalst

KAMER GEHEIMEN

SUGGESTIES VOOR DEZE RUBRIEK, WAARIN VOX
EEN BIJZONDERE WERKKAMER BESPREEKT?

MAIL NAAR REDACTIE@VOX.RU.NL

"Ik kan het niet over mijn hart verkrijgen deze kunstwerken weg te gooien. **Ze zijn gemaakt door kinderen van de crèche toen Geim en Novoselov de Nobelprijs wonnen.** Twee meisjes en een verlegen jongetje kwamen ze brengen, samen met drie leidsters. Ik vroeg aan mijn vrouw, die al haar hele leven met kinderen werkt: 'Hoe moet dat ook alweer met die kleintjes? 'Je moet op de grond gaan zitten', zei ze. 'Want anders ben je veel te lang'."

"Deze prent van Huize Clingendael komt uit Den Haag. **Ik ben geboren op de Laan van Clingendael, op steenworpafstand van dit huis.** Voor de oorlog woonde er een tante van mijn vader. In de oorlog is de woning ingekwartierd door de Duitsers. Later kwam het Instituut Clingendael er te zitten. Ik zat ooit in het toezicht van dat Instituut. Toen dat eindigde, kreeg ik deze prent."

"Een fractioneerkolom zoals die in het laboratorium gebruikt wordt, is zo'n 50 centimeter groot. Op fabrieksschaal zoals in Pernis zijn ze wel 50 meter hoog. De hele symboliek van opschaling waar ingenieurs zich mee bezig houden zit er in. Dit kleine dingetje kreeg ik van Joop Schoonman, hoogleraar Anorganische Chemie in Delft. Ik heb altijd een **warne belangstelling voor scheikunde** gehouden. Als ik het laboratorium van Roeland Nolte (emeritus hoogleraar Organische Chemie, red.) binnenstap, overvalt me een gevoel van heimwee."

"Kardinaal Simonis zat eens aan mijn tafel gebiologeerd naar dit schilderij te kijken. 'Wat een somber ding', zei hij. Dat vind ik niet. **Ik heb lang in Scheveningen gewoond en ik houd van de zee.** Wandelen over het strand is het mooist bij zulk weer, dan voel je de oerkrachten."

"Het getal Pi loopt achter de komma eindeloos door. **Een vriend heeft Pi helemaal uitgedraaid en elk getal een kleurtje gegeven.** Net zo lang tot hij mijn geboortedatum kreeg, die van mijn lieve echtgenote en onze trouwdag."

"Ik ben bewust heel zuinig met mails. Je buurman een mail sturen, vind ik fout. **Ik neem alleen berichten serieus die enkel aan mij gericht zijn.** Mails sturen met een bcc, vind ik onfatsoenlijk. Alsof iemand meeluistert terwijl je een telefoongesprek voert. Ik houd van papier. Maar dat is tegenwoordig net zoiets als zeggen dat je houdt van een ganzenvaar. Aan iPads erger ik me ontzettend. Iedereen zit nu in vergaderingen met zo'n ding voor zijn neus. Als je met elkaar in gesprek bent, moet je elkaar aankijken. Dit is verloederend van gedrag."

"Ik heb het mooiste uitzicht van de hele universiteit. **Hier komen altijd vrolijke mensen voorbij.** Studenten die in de aula hun diploma gaan ophalen, promovendi met armen vol bloemen. Over de nieuwbouw van de rechtenfaculteit maak ik me een beetje zorgen. Past zo'n groot gebouw in het landschap?"

"**Dit is een Hibiscus.** Hij is bijna net zo oud als mijn huwelijk, 39 jaar. Na onze verhuizing naar Nijmegen wisten we er niet goed raad mee en wilden we hem wegdoen. Uiteindelijk nam ik hem mee naar mijn werk, waar hij vele jaren prachtig gebloeid heeft. Maar een paar maanden geleden gaf hij het bijna op. Ik heb hem stevig gesnoeid. Nu loopt de plant weer uit. Deze Hibiscus draagt weelderige roze bloemen."

Tijdens een reis naar Afrika in mijn vorige functie liep ik een akelige infectie op. **Beestjes knaagden aan mijn hartklep.** In Nederland moest ik weken aan het infuus. Toen ik net in Nijmegen werkte moest ik daar alsnog aan geopereerd worden. Net weer thuis kreeg ik een nieuwe infectie die me bijna fataal werd. De eerste dag stonden er al bloemen van de universiteit naast mijn bed. Mensen zijn hier ontzettend aardig. Ik ga nooit meer weg uit deze stad.

NEDERLAND LEEST NIJMEGEN SCHRIJFT

Tekst: Joep aan den Boom en Paul van den Broek / Illustratie: Roel Seidell

Het was jaren stil in literair Nijmegen, maar nu staat een nieuwe generatie jonge schrijvers op het punt van doorbreken. Willem Claassen, die geschiedenis studeerde aan de Radboud Universiteit, debuteerde onlangs met *Park* bij de Bezige Bij. Over de wortels van zijn schrijverschap en een vakantie in Ierland. 'Opeens stuitte ik op Dermot Healy. Een eyeopener. Zo wil ik ook schrijven.'

Literaturjugend

"Vier jaar geleden zijn we gestart met de Literaturjugend, een groep jonge schrijvers die maandelijks bijeenkomen om elkaar de maat te nemen. Het eerste verhaal dat ik voordroeg ging over de uitbaters van een shoarmatent: Mehmet en Mehmet. Vanuit humoristisch oogpunt bleek het een succes. Het sprak de groep aan en dat was fijn om te horen. Je hebt dat nodig als beginnend schrijver: horen dat je goed bezig bent. Of dat je het goed doet, maar dat het beter kan. Jezelf toetsen is belangrijk.

Ik droeg eens twee verhalen voor. Het eerste was geschreven in een wat kale, suggestieve stijl. Ik vond het de beste van de twee, maar ik twijfelde. De groep bleek het met me eens te zijn. Dat leerde me te vertrouwen op mijn eigen gevoel. Dat ook te volgen. En schrijven over wat dichtbij me ligt. Als je iets schrijft dat niet bij je past, dan houd je het schrijven niet vol. Een valse toon halen ze er bij de Literaturjugend meteen uit.

De voorstellen uit de groep brengen je tekst naar een hoger niveau. Ik heb eens een verhaal geschreven en ik voelde dat het te lang was, maar ik kreeg de vinger niet op de zere plek. De groep stelde voor om een dikke streep te zetten door zowel inleiding als slot. Daar werd mijn verhaal inderdaad veel sterker van. Een eyeopener.

We zien en beoordelen elkaar elke maand en dus beïnvloeden

we elkaar. Daar is niets aan te doen. Misschien heeft dat inmiddels geleid tot zoiets als een Nijmeegse School. Er zijn in elk geval overeenkomsten. Zo maken we 'laag-bij-de-grondse' literatuur. Het is niet hoogdravend. Onze hoofdpersonen zijn nooit succesvolle managers of toppolitici. En we schrijven niet gauw over de grote maatschappelijke problemen of over Geert Wilders. Dat wil overigens niet zeggen dat we niets te melden hebben over de samenleving. *Park* gaat bijvoorbeeld over de geïndividualiseerde samenleving. Over mensen die erg op zichzelf zijn. En over alle mogelijkheden die wij hebben en hoe verlamdend dat soms werkt."

Podium

"Het Nijmeegse tijdschrift *Op Ruwe Planken* was mijn eerste podium. Het is erg laagdrempelig en zo een mooie voedingsbodem voor schrijvers in de dop. Toen ik lid werd van de redactie leerde ik voor het eerste in mijn leven mensen kennen die net als ik geïnteresseerd zijn in literatuur. Heel prettig. Zo had ik mensen om me heen met wie ik goede gesprekken kon voeren over wat me bezighield. Dat stimuleerde me en ik heb er vrienden aan over gehouden.

Een verhaal lezen, dat kan iedereen. Maar een verhaal beoordelen, het inhoudelijk analyseren, dat is lastiger. Door bij *Op Ruwe Planken* teksten uitvoerig te lezen en te beoordelen,

leerde ik ook over mijn eigen schrijven. Ik zag hoe anderen, die ongeveer net zo ver waren als ik, het aanpakten. Ik zag wat werkte en wat niet. Met hen kon ik me meten. Kijk, ik kan wel Elsschot lezen, maar dat is moeilijker te ontrefelen. Hij is een held, ik kijk tegen hem op. Maar daarom staat hij ook verder van me af. Ik kan van hem genieten, maar niet zien wat er aan zijn teksten ontbreekt.”

Inspiratiebronnen

“Frans Kusters en Thomas Verbogt hebben me geïnspireerd. Omdat ze allebei Nijmeegse wortels hebben, maar vooral op stilistisch vlak. Ik las hun werk en dacht: zo wil ik ook schrijven. Frans Kusters schrijft schetsmatig. Zijn verhalen zijn niet af, niet rond. Van Thomas Verbogt vind ik de lichtheid en zijn zorgvuldige woordkeuze mooi.

In 2003 ging ik op vakantie naar Ierland. In de bibliotheek zocht ik een roman over dat land, om in de sfeer te komen. Ik stuitte op *De bocht naar Huis* van Dermot Healy. Toen ik dat las wist ik: zo wil ik schrijven. En belangrijker: zo kán ik schrijven. Voor mij zijn er twee soorten auteurs: de auteurs die je bewondert en de auteurs waaruit je kan putten. Die laatste groep, dat is de belangrijkste. Daar hoort Healy bij. Hij is nog steeds mijn grootste inspiratiebron.

Bij mijn uitgeverij de Bezige Bij heb ik een wat oudere redacteur. Hij gelooft in mijn manier van schrijven. Juist omdat hij al zoveel gezien heeft, kan hij van een afstand en met kunde naar mijn teksten kijken. Hij helpt me de punten op de i te zetten. Ook Yvette Linders, promovendus bij Nederlandse taal en cultuur, heeft een belangrijke rol in mijn schrijfproces gespeeld. Ze heeft bijna al mijn teksten nagekeken. Zij gaat diep in op de grammatica. Ik kan met haar op zinsniveau over mijn teksten praten, maar ze doet meer. Ze grijpt in als een beeld niet duidelijk is, of als ik iets niet helder heb verwoord. Ik voel dan ook dat er iets niet klopt, maar zij weet de zwakke plekken precies te vinden. Zulke mensen heb ik nodig. Schrijver word je niet alleen.”

stijl- oefeningen

“Met schrijven over mijn vriendengroep heb ik mijn stijl ontwikkeld. Ik maakte karakterschetsen van mijn vrienden en schreef over wat ze meemaakten. Dat was niet per se opzienbarend, maar het leerde me schetsen wat ik tegenkom. Ik heb er bovendien een van de hoofdpersonen in *Park* aan overgehouden, Michiel. Hij is een combinatie van wat vrienden.

Park speelt deels in Beuningen, waar ik ben opgegroeid. Ik schrijf graag over wat dichtbij gebeurt. Dat is ontstaan in de tijd dat ik columns schreef voor de streekpagina van *de Gelderlander*. Eerst bedacht ik personages en verzor ik verhaallijnen. Maar het werkt beter als ik een situatie beschrijf die ik zelf heb meegemaakt. Vervolgens laat ik daarin een vleugje fictie toe. Die manier van schrijven ligt me beter. Bovendien houd ik van het knullige en kneuterige van wat hier heel dichtbij gebeurt. Het heeft iets charmants, juist omdat het tegelijkertijd wat vervelend kan zijn. Té rustig. Er gebeurt niet veel in een voorstadje als Beuningen.

In diezelfde tijd, een jaar of vijf geleden, hield ik een weblogreeks bij: *Willem Was in Wanssum*. Het ging over de worsteling met mijn masterscriptie, die vertelde over het wel en wee van de fanfare in het Noord-Limburgse Wanssum na de Tweede Wereldoorlog. Het schrijven van dat blog leerde me minder pretentius te schrijven. Ik vond een vrijere vorm. De combinatie van het wat treurige onderwerp van de scriptie en de worsteling met het schrijven leverde goed materiaal op. Er bleek een verhaal in te zitten, hoewel het helemaal niet met die bedoeling was geschreven. Zo ontdekte ik dat uit terloopse bespiegelingen een verhaal kan opbloeien.”

Nieuw wereldbeeld

“Voor ik geschiedenis ging studeren, deed ik journalistiek aan het hbo. Ik leerde tussen de mensen te staan en dan goed om me heen te kijken. Ik leerde er te benoemen wat ik zag, maar mijn indruk van de maatschappij reikte ook niet verder. Tijdens mijn studie aan de universiteit veranderde dat. Het was alsof ik opeens van een afstand kon kijken naar de maatschappij en verbanden zien. Ik zag wat de maatschappij in beweging brengt. Ik leerde met een academische blik kijken naar hoe de samenleving in elkaar steekt.

Hoewel de hoofdpersoon in *Park* niet iemand is die de wereld van bovenaf aanschouwt, laat hij zich ook niet willoos leven. Hij kiest ervoor om in een park te gaan wonen. Dat is voor hem de beste keuze, hoewel hij ook wel ziet dat het niet helemaal klopt. Hij heeft een relativerende houding en dat komt overeen met hoe ik de wereld bekijk.

Ik ben een realist. Ik hecht veel waarde aan geloofwaardigheid. Ik lees bijvoorbeeld geen science fiction en zal dat ook nooit schrijven. Het gewone leven, daar gaat het mij om. Dat is doorgaans niet erg spannend en nooit helemaal rond. De magie zit in kleine bewegingen en het samentrekken van situaties. Dat inspireert me om erover te schrijven. Ik zou nooit een boek met een sterke plot kunnen schrijven. Zo'n verhaal heb ik wel eens gemaakt, maar dat werkte niet. Het voelde tegennatuurlijk. Men zegt wel eens dat je je zwakke punten moet verbeteren, maar ik denk dat je juist je sterke punten moet versterken. Iets verbeteren waar je toch niet goed in bent, heeft geen zin. In *Park* zit een kleine anekdote over een piano die in het huisje van de hoofdpersoon staat. Zijn moeder moedigt hem aan iets te spelen, waarop hij antwoordt dat hij dat liever overlaat aan iemand die het wél kan. Zo ben ik ook. Blijf bij jezelf en doe waar je goed in bent.” *

Willem Claassen. *Park*. De Bezige Bij.
isbn 978 90 234 6978 0

Studeren bèta's harder dan alfa's?

GASTHOOFDREDACTEUR ROELOF DE WIJKERSLOOTH MOEST VROEGER VEEL HARDER STUDEREN (SCHEIKUNDE) DAN ZIJN TWEELINGBROER (RECHTEN), VOND HIJ. HIJ WIL DAN OOK GRAAG WETEN HOE HET KAN DAT **BËTASTUDENTEN HET MEESTAL DRUKKER HEBBEN DAN ALFASTUDENTEN.**

Tekst: Tim van Ham

De studentenenquête van dit voorjaar lijkt de ervaring van De Wijkerslooth te bevestigen: de gemiddelde Radboudstudent besteedt iets meer dan 33 uur per week aan zijn studie. Maar studenten aan de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica zitten ruim 37 uur achter de boeken, studenten aan de Faculteit der Medische Wetenschappen zelfs nog een kleine drie uur meer. Waar komt dat verschil met andere studenten vandaan?

Geen idee

Vox begint zijn belronde bij de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW). De voorlichter belooft het uit te zoeken, maar vindt uiteindelijk geen publicaties of experts die kunnen helpen. Hij verwijst door naar de Nederlands Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO). "Ik heb geen idee, meneer. Misschien kunt u het bij het ministerie proberen?" Het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap stuurt ons op zijn beurt naar het Platform Bèta Techniek, dat uiteindelijk ook het verschil niet kan verklaren. "De studielast zou op alle faculteiten gelijk moeten zijn, want die is gebaseerd op het ECTS-systeem."

Perceptie

Toch laat de studentenenquête dus een ander beeld zien. Na nog wat bellen naar wetenschapsfilosofen en onderwijskundigen – allemaal zonder resultaat – denken twee kenners in 'eigen huis' het verschil in studie-uren tussen bèta's en alfa's wel te kunnen

duiden. Jan Brabers, universiteitshistoricus aan de Radboud Universiteit, meent dat het vooral een kwestie van perceptie is. "Ik denk niet dat een bètastudie zwaarder is dan een alfastudie. Het is vooral anders: een biologiestudent heeft meer contacturen en wordt bezig gehouden op de universiteit, terwijl geschiedenisstudenten vooral veel moeten lezen en schrijven. Zij studeren minder in collegeverband en daardoor lijkt het misschien alsof ze het minder druk hebben." Onderwijsonderzoeker Eddie Denessen denkt er ook zo over. "Een bètastudent volgt natuurlijk veel meer praktijkvakken dan een alfa, maar of ze per week ook daadwerkelijk langer studeren, vraag ik me af." Denessen voegt daar aan toe dat bèta's wel op een andere manier voor hun tentamens moeten leren. "Een alfa moet voor een toets vooral de grote lijnen zien. Dan kom je een heel eind door samenvattingen te leren. Een bèta moet veel meer details kennen. Dat vraagt een totaal andere manier van voorbereiden. Maar ik durf niet te beweren dat ze daar ook langer mee bezig zijn."

Onopgelost

De kwestie blijft dus min of meer onopgelost. Vox heeft half onderwijskundig Nederland aan de lijn gehad, maar er is niemand te vinden die zeker weet dat bèta's harder moeten werken dan alfa's. Het lijkt er op dat bètastudenten – zoals De Wijkerslooth vroeger – alleen maar denken dat ze het drukker hebben, terwijl dat in werkelijkheid wel meevalt. Al is ook hiervoor geen hard bewijs te vinden.

DE KWESTIE

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LEZEN

TIPS VAN ROELOF DE WIJKERSLOOTH

1. DAVID LODGE

Nice Work

Fabrieksmanager Vix Wilcox veracht academici. Als er een hoogopgeleide, feministische dame bij hem komt werken, verandert zijn wereldbeeld.

2. MARENTE DE MOOR

De Nederlandse maagd

Winnaar AKO Literatuurprijs 2011. In 1936 gaat de Nederlandse Janna in de leer bij een verbitterde schermmeester en oorlogsveteraan op het Duitse platteland. Wat is er tussen hem en haar vader, die hem van vroeger kent, voorgevallen?

3. ROBERT MANASSE

De verdrijving uit de hel

Roman die speelt in twee tijden. Over het Joodse jongetje Mané dat vóór de Spaanse inquisitie in de zeventiende eeuw vlucht naar Amsterdam en de eveneens Joodse Viktor, die opgroeit in het naoorlogse Oostenrijk.

SCHRIJVEN DOE JE MET EEN PEN

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto: Dick van Aalst

ELKE SCHRIJVER IN SPE DROOMT ERVAN: GEVRAÁGD WORDEN DOOR EEN UITGEVERIJ. 'WILT U ALSTUBLIEFT EEN BOEK VOOR ONS SCHRIJVEN?' HET OVERKWAM RADBOUD-ALUMNUS TON VOGELS. IN DE UB WERKTE HIJ TWEE JAAR LANG AAN ZIJN BOEK *DE DUIVEL VAN VICO*.

Het ging echt zo. Ton Vogels (32) kreeg een mail van uitgeverij Prometheus. Ze hadden zijn korte verhaal gelezen in literair tijdschrift *De Gids*. Of hij eens wilde komen praten?

"Fantastisch natuurlijk", zegt de schrijver en afgestudeerd Neerlandicus. "En het was nog wel Pro-me-theus! Maar ik dacht meteen: dit doen ze vast vaker. De kans dat het op een echt boek uitloopt is klein."

Vogels had het mis. Hij ging op gesprek, maakte een opzet voor een roman op basis van zijn korte verhaal en kreeg groen licht.

"In maart 2010 ben ik begonnen met schrijven."

Maar ja, hoe begin je aan een boek? Voor Vogels, die enkel korte verhalen schreef, was dit geen dagelijkse kost. Als eerste maakte hij een hoofdstukindeling. Stap twee was er een naar zijn werkgever, een communicatiebureau in Ede. Hij wilde drie in plaats van vier dagen gaan werken. "Dat kon. Maandag, dinsdag en woensdag ging ik naar Ede. Donderdag, vrijdag en zaterdag werden mijn schrijfdagen."

Vervolgens fietste hij met een schrijfblok onder zijn arm naar de UB. Ton Vogels besloot dat dit zijn werkplek zou worden.

"Thuis heb je afleiding. In de bieb zat ik in een grote ruimte vol boeken en mensen die met kennis bezig zijn. Ik kon me daar heel goed concentreren."

De duivel van Vico vertelt het verhaal van Tomaso, een half-Italiaanse student sterrenkunde in Nijmegen. Hij moet naar het dorpje Vico in Italië omdat hij volgens zijn familie schuld heeft aan de dood van zijn oma. Veertig dagen werkt hij aan een muur op het land als boetedoening. Tijdens zijn verblijf ontmoet hij een aantrekkelijk meisje dat bezeten zou zijn door de duivel. Of is ze gewoon getraumatiseerd? "Ik zag eens een documentaire bij Netwerk over een priester die een vrouw had geholpen het kwaad uit haar te halen. Bizar. Dat dat soort dingen nog gebeurt!" Zo ontstond het idee voor zijn korte verhaal en de roman die hij op 12 mei bij Selexyz Dekker vd Vegt presenteerde.

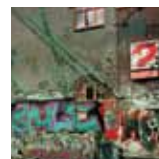
In de Universiteitsbibliotheek gaf hij het verhaal vorm en wekte hij zijn personages tot leven. Bewust liet hij zijn mobiele telefoon elke ochtend achter in een kluisje en nam hij geen laptop mee. Het was alleen de schrijver met zijn papier en een pen. "Ik schreef met de hand omdat ik dan het idee behield dat ik nog aan het schetsen was. Als je schrijft op een computer, lijkt het al snel heel wat. Het gaat te vlug."

Nu het boek in de winkel ligt, is het hopen op goede verkoopcijfers en recensies. Maar succes of niet, het volgende boek komt er volgens Vogels sowieso. "Het zit al in mijn hoofd." *

UITGAAN

MATHIEU JANSSEN (27), STUDENT SOCIOLOGIE EN PRO-GRAMMAKER BIJ LUX

1. CLUB IMM...! JUST A BAND + DJ EDU

27 mei in Doornroosje

Na een lange dag Music Meeting in park Brakkenstein kan de airco van Doornroosje aan voor de zwoele undergroundbeats tijdens de Nairobi Night afterparty. 15 / 9,50 euro. 23.00 uur.

2. LUX LIVE: VROUW ZKT MAN

29 mei in LUX

Goed nieuws voor de studerende man: er is een overschot aan hoogopgeleide vrijgezelle vrouwen! De onfortuinlijke *single ladies* kunnen erover debatteren in LUX. 5 euro. 20.00 uur.

3. NEDERLAND – DUITSLAND

13 juni in het centrum van Nijmegen

Duitse studenten kunnen hun auto maar beter een avondje buiten het centrum parkeren. De afterparty start rond 22.30 uur op het Keizer Karelplein. Gratis. 20.45 uur.

LUISTEREN

TIMO PISART (23), STUDENT PSYCHOLOGIE, FREELANCE POPJOURNALIST EN GITARIST VAN OIIO

1. FORTAROCK MET O.A. SLAYER EN ANTHRAX

2 juni in Park Brakkenstein

Oordoppen mee en headbangen maar, want Slayer – 's werelds grootste metal-mastodont – komt naar Nijmegen, met in zijn kielzog

een keur aan andere grootheden uit het genre. 59,50 euro. 12.00 - 23.00 uur.

2. THE NETHERLANDS

2 juni in Extrapool

The Netherlands gooide de niets-aan-de-hand gitaarpop overboord en brengt spannende, instrumentale krautrock, met op het podium een hele batterij aan effecten. Visueel en auditief een spektakel! 5 euro. 21.00 uur.

3. I AM OAK + LUIK

8 juni in Merleyn

Thijs Kuijken – het brein achter I Am Oak – is een ongewoon productief genie in het Nederlandse muzikland-schap, met in amper drie jaar tijd al drie (!) langspelers op zijn naam. Trage, bezwerende folk met een prachtstem die je uit duizenden herkent. 9 euro. 22.00 uur.

ZIEN

PIETER NABBE, JOURNALIST EN FILMKENNER

1. MOONRISE KINGDOM Nu in LUX

De meeste personages in het universum van Wes Anderson hebben ergens een prettig steekje los. Heerlijke mix van drama, komedie én een stoet aan topacteurs.

2. COSMOPOLIS

Vanaf 7 juni te zien in LUX

In een limo door de straten van Manhattan cruisen, op weg naar de kapper. Dat laat David Cronenberg zijn protagonist doen, een Wallstreet whizzkid.

3. SPETTERS

Vanaf 14 juni in LUX

Steven Spielberg vond het een vreselijke film, net als Sonja Barend en tal van opiniemakers, feministen en bezorgde ouders. Nu, na 32 jaar is 'Holland' lyrisch over Paul Verhoevens plattelandsdrama.

NIEUW GEZICHT

NAAM ESTHER HUIJS (33)
VORIGE FUNCTIE COÖRDINATOR FACILITAIRE DIENST ZORGINSTELLING ST. ANNA KLOOSTER IN EINDHOVEN
NIUWE FUNCTIE COÖRDINATOR HUISVESTING FACULTEIT DER SOCIALE WETENSCHAPPEN **SINDS** 1 MEI 2012

Wat doe je als coördinator huisvesting vooral?

"Eigenlijk ben ik een soort intermediair tussen de eigenaar van de gebouwen waar de Faculteit der Sociale Wetenschappen in is gehuisvest, het UVB, dat staat voor Universitair Vastgoed Beheer en de gebruikers van die panden. Dat zijn in ons geval de circa 650 personeelsleden en de ruim 4500 studenten. Met vragen over interne verhuizingen, verbouwingen, kantoormeubilair en de telefoon- en ICT-voorzieningen kunnen ze bij de afdeling Huisvesting terecht. Ik stuur drie interne medewerkers aan die deze meldingen oplossen of waar nodig doorgeven aan het Facilitair Bedrijf of aan mij. De kunst is er voor te zorgen dat de mensen prettig kunnen werken en meldingen snel en adequaat worden afgehandeld."

Hoe bevalt het?

"Ik ben nog maar net begonnen, maar mijn eerste indruk is goed. Ik kom uit de zorg en heb daarvoor in een zakelijke omgeving gewerkt. De problemen op het gebied van huisvesting zijn identiek, maar hier op de universiteit heerst een andere cultuur. Socialer, net als in de zorg. Dat spreekt me aan."

Wat zou je willen veranderen?

"Een goede communicatielijns opzetten, zodat voor de gebruikers van de gebouwen duidelijk is wat er met een melding gebeurt. Dat kan beter. Voor de gebruiker is het goed te weten wat er met een melding gebeurt en wanneer een probleem wordt opgelost."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 21 JUNI 2012.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

ELKE 2^E EN 4^E DONDERDAG, 12.30-13.30 uur: Roze Lunch.

ELKE MAANDAG, 12.45-13.15 uur: Lunchmeditatie.

ELKE MAANDAG EN WOENSDAG, 13.15 uur: samen lunchen.

1^E WOENSDAG, 20.00-21.00 uur,

2^E T/M 5^E WOENSDAG, 12.45-13.15 uur: Taizé.

1 JUNI, 13.00-18.00 uur: Stiltewandeling, vertrek Erasmuslaan 9A. Contactpersoon John Hacking, aanmelden: 024-3619188.

5 JUNI, 19.00 uur: 'Bijna afgestudeerd – hoe nu verder?' Locatie: Studentenkerk, Erasmuslaan 9A.

7 JUNI, 19.00 uur: voorbereiding excursie Pelgrimsweekend Limburg. Locatie: Studentenkerk, Erasmuslaan 9A.

15 T/M 17 JUNI, vertrek 13.00 uur: excursie Pelgrimsweekend Limburg, thema 'Het verlangen opmerken'. Deelname 40,00 euro voor studenten (excl. reiskosten).

ELKE ZONDAG, 11.00-12.00 uur: Oecumenische kerkdienst.

ELKE ZONDAG, 17.00 uur: Catholiek Eucharist in English.

LEZINGEN

www.ru.nl/agenda

31 MEI, 13.00-17.00 uur: MVO-symposium 'Ben jij de duurzame leider van de toekomst?', sprekers Irene Dankelman, Ben Dankbaar, René ten Bos, Glenn van der Burg, Judith Merckies, Gerard van Gorkum. Inschrijven via website, entree 3,50 euro. Locatie: Gymnasium, Heyendaalseweg.

1 JUNI, 10.00-12.30 uur: symposium 'Erfenis Europa: zonder culturele

bagage vaart niemand wel', sprekers Hans den Hartog Jager, Jan Brokken t.g.v. emeritaat prof. dr. Christiane Berkvens-Stevelinck. Locatie: Collegezalencomplex, Mercatorpad 1.

8 JUNI, 11.00-17.00 uur: symposium 'Waar zijn wij mee bezig? Middel-eeuwse kunstgeschiedenis tot 1400'. Aanmelden via: www.ru.nl/kunst-geschiedenis/waarzijnwijmeebezigt. Locatie: Linnaeusgebouw, zaal 6, Heyendaalseweg 137.

13 JUNI, 12.30-17.30 uur: congres 'MVO in de polder' n.a.v. verschijnen gelijknamige boek geschreven door Lei Delsen (FdM) en Toine van den Hoogen (FdFTR), sprekers o.a. prof. dr. R. Jeurissen, mevr. A. Pot, drs. R.P. van Brouwershaven. Entree: 50,00 euro. Locatie: Senaatzaal, Aula, Comeniuslaan 2.

20 JUNI, 19.00 uur (maaltijd), 20.30 uur (lezing): literaire lezing 'Griekenland: oude en nieuwe mythen op een zomeravond', sprekers Hero Hokwerda, Willeon Slenders, Elena Cuijpers. Aanmelden voor 14 juni. Locatie: hal Bibliotheek De Mariënborg, Mariënborg 29.

www.ru.nl/soeterbeekprogramma

1 JUNI, 20.00 uur: symposium 'De Nacht van de Dood', sprekers Paul van der Velde en Thomas Quartier, i.s.m. Stichting Volbloed. Locatie: Lutherse kerk, Prins Hendrikstraat.

2 JUNI, 20.30 uur: Zomernachtcafé 'Welke tekst is voor jou heilig?' met o.a. Spinvis, Jan van der Watt, Suzanne van der Schot en Nuweira Youskine. Deelname: 9,50 euro, medewerkers en alumnipashouders 7,00 euro, studenten gratis. Locatie: College-

zalencomplex, Mercatorpad 1.

6 JUNI, 20.00 uur: lezing 'Max Weber over wetenschap en politiek', spreker Hans Achterhuis. Deelname: 9,50 euro, medewerkers en alumnipashouders 7,00 euro, studenten gratis. Locatie: Collegezalencomplex, Mercatorpad 1.

12 JUNI, 20.00 uur: film & debattrilogie 'Wat is ons heilig?' i.s.m. Trouw en Ikon', film 'Le Havre', inleiding Marcel Becker. Deelname: 5 euro, medewerkers en alumnipashouders 3 euro, studenten gratis. Locatie: Collegezalencomplex, Mercatorpad 1.

14 JUNI, 20.00 uur: lezing 'De ontdekking van de Middeleeuwen. Geschiedenis van een illusie', spreker Peter Raedts. Deelname: 9,50 euro, medewerkers en alumnipashouders 7,00 euro, studenten gratis. Locatie: Collegezalencomplex, Mercatorpad 1.

20 JUNI, 20.00 uur: discussie 'Denkruimte. Wat is de rol van de universiteit?', sprekers o.a. Peter Raedts, Wouter Sanderse en Floris Rutjes. Locatie: Erasmusgebouw (laagbouw 2.50), Erasmusplein.

26 JUNI, 20.00 uur: film & debattrilogie 'Wat is ons heilig?' i.s.m. Trouw en Ikon, animatiefilm 'Up', inleiding Nan Stevens. Deelname: 5 euro, medewerkers en alumnipashouders 3 euro, studenten gratis. Locatie: Collegezalencomplex, Mercatorpad 1.

www.sciencecafenijmegen.nl

6 JUNI, 20.00 uur: debatavond Topsport & Wetenschap 'Grenzen Verleggen', sprekers Joris Hermans (HAN) en Frank Bakker (VU). Live muziek vanaf 19.30 uur. Locatie: The Shamrock, Smetiusstraat 17.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus.nl

24 MEI, 16.30 uur: 89ste Diesfestival, optredens Tim Knol, Krystl, Moss, Memphis Maniacs (hoofdpodium), stand-up comedians Martijn Koning, Dian Liesker, Afhaalpoëzied en j's Funk-A-Flex en Scrambled. Toegang gratis met studentenkaart of personeelspas. Locaties: Erasmusplein, Collegezalencomplex en Cultuurcafé.

31 MEI, 20.00 uur: finale Campusdichterverkiezing, drie finalisten. Locatie: CultuurCafé, Mercatorpad 1.

ADVERTENTIE

Duidelijke taal

Taal is een vak. Wij kiezen ervoor studenten onder te dompelen in alles wat bij een taal en cultuur hoort.

Intensief onderwijs voor vakspecialisten met goede vooruitzichten op de arbeidsmarkt.

www.ru.nl/duidelijketaal

Radboud Universiteit Nijmegen

PROMOTIES & ORATIES

5 JUNI, 20.30 uur: muziek Audio Adam. Locatie: CultuurCafé, Mercatorpad 1.

6 JUNI, 20.00 uur: film 'CuCaKakelbont! The best of...' met Constant Hoogenbosch. Entree: 2,50 euro. Locatie: CultuurCafé, Mercatorpad 1.

7 JUNI, 12.45-13.30 uur: Jazz op de Campus, masterclass Dion Nijland i.s.m. JINjazz. Locatie: De Rode Laars, tweede verdieping Erasmusgebouw, E2.64.

13 JUNI, 20.00 uur: theater De Jagers met Eva Meijer, Sterre van Rossem, debutant Willem Claassen en dichter Ellen Deckwitz. Locatie: De Rode Laars, tweede verdieping Erasmusgebouw, E2.64.

14 JUNI, 20.30 uur: muziek finale Kaf en Koren, drie finalisten. Entree: 7,00 euro. Locatie: Doornroosje, Groenewoudseweg 322.

20 JUNI, 20.30 uur: openluchtfilm 'A Separation'. Locatie: tuin Studententerk, Erasmuslaan 9A, bij slecht weer 19.30 uur in CC3.

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

2 JUNI, 10.00 uur: PV Radboud Sportdag, o.a. voetbal, beachvolleybal en floorhockey. Locatie: Universitair Sport Centrum USC, Heyendaalseweg 141.

17 T/M 20 JULI, Nijmeegse Vierdaagse: PV Radboud verzorgt i.s.m. SEN tweemaal daags leden die de vierdaagse lopen met koffie, thee, water en soep plus massage. Lid worden kost 18,00 euro per jaar, wandelpartner kan ook lid worden. Opgeven vanaf 24 mei: info@pvradboud.nl of 024-3617186.

SPORT

www.ru.nl/sportcentrum

ELKE WOENSDAG 18.30 UUR, ELKE DONDERDAG 17.00 uur: Bootcamp Outdoor, gevarieerde training in de openlucht gericht op kracht en uithoudingsvermogen. Start: centrale hal Sportcentrum, Heyendaalseweg 141.

BENOEMINGEN

www.ru.nl/persberichten

MEVR. MR. C.D.J. (CLAARTJE) BULTEN is per 1 mei benoemd tot hoogleraar Ondernemingsrecht (FdR).

MEVR. DR. A.H.E.M. (ANGELA) MAAS is per 1 mei benoemd tot hoogleraar Cardiologie voor Vrouwen (UMC St Radboud).

DHR. DR. IR. G.C. (GERRIT) GROENENBOOM is per 15 april benoemd tot hoogleraar Theoretische Chemie (FNWI).

DHR. DR. G.J.C. (GERT JAN) VEENSTRA is per 15 april benoemd tot hoogleraar Moleculaire Ontwikkelingsbiologie (FNWI).

MEVR. DR. M.M. (MAROESKA) ROVERS is per 1 april benoemd tot hoogleraar Evidence Based Surgery (UMC St Radboud).

1 JUNI, 15.00 UUR: afscheidscollege mevr. prof. dr. C.M.G. Berkvens-Stevelinck, hoogleraar Europese Cultuur (FdL), 'De Europese cultuur als beeld van Pygmalion'.

4 JUNI, 10.30 UUR: promotie mevr. drs. W.A.M. Hoeijmakers (FNWI), 'Tasting from the flavours of the Plasmodium falciparum epigenome'.

4 JUNI, 13.30 UUR: promotie mevr. drs. A.H. Snijders (UMC St Radboud), 'Tackling freezing of gait in Parkinson's disease'.

4 JUNI, 15.30 UUR: promotie mevr. K.R.M. Djati (UMC St Radboud), 'Platelet and Endothelial Cell Markers in Indonesian Children with Complicated Dengue Virus Infections'.

5 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. B.W. Smits (UMC St Radboud), 'Chronic progressive external ophthalmoplegia. More than meets the eye'.

5 JUNI, 13.30 UUR: promotie dhr. mr. Q.F. Plumaekers (FdR), 'Bezit op het snijvlak van materieel recht en procesrecht'.

5 JUNI, 15.30 UUR: promotie dhr. ir. L.J. Lekkerkerk (FdM), 'Innovatie- en Organisatiestructuur. Ontwikkeling en test van een functiemodel voor structuuronderzoek en -diagnose'.

6 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. J.R. Bayjanov (UMC St Radboud), 'Genome-scale integrative genotype-phenotype analysis of Lactococcus lactis and Lactobacillus Plantarum'.

6 JUNI, 13.30 UUR: promotie dhr. A.D.M. Flierman (FdFTR), 'Geestelijke verzorging in het werkveld van justitie. Een empirisch-theologische studie'.

6 JUNI, 15.30 UUR: promotie mevr. drs. M.M.H.J. van Gelder (UMC St Radboud), 'The role of medical and illicit drug use in the etiology of birth defects. Epidemiologic studies and methodological considerations'.

7 JUNI, 13.00 UUR: promotie mevr. E. Crespo González (FNWI), 'Proton Transfer Reaction-Mass Spectrometry, applications in Life Sciences'.

7 JUNI, 15.45 UUR: oratie dhr. prof. dr. M.J.P.M. Verbraak, hoogleraar Gezondheidspsychologie (FdS), 'Illusies van de psycholoog. Gezondheidszorgpsychologie in tijden van doelmatigheid'.

8 JUNI, 10.30 UUR: promotie mevr. drs. E.G. Steenbeek-Planting (FdS), 'Should reading errors be taken seriously in assessment and intervention?'.

8 JUNI, 12.30 UUR: promotie mevr. drs. H.J. van Beekhuizen (UMC St Radboud), 'Retained placenta. Epidemiology, immunology, histology and medical treatment of placenta Adhesiva'.

8 JUNI, 15.00 UUR: afscheidscollege dhr. prof. dr. J.M.A.M. Janssens, hoogleraar Opvoedings- en Gezinsondersteuning (FdS), 'Jeugdzorg en orthopedagogiek'.

PROMOTIE 15 JUNI OM 12.30 UUR: MEVR. MR. L.J.J. PETERS (FDR): 'VONNISAFSPRAKEN IN STRAFZAKEN. EEN RECHTSVERGELIJKENDE STUDIE NAAR EEN VORM VAN ONDERHANDELINGSJUSTITIE IN ITALIË, DUITSLAND EN FRANKRIJK'.

Waar heeft u onderzoek naar gedaan?

"In Duitsland, Frankrijk en Italië is het gebruikelijk dat het openbaar ministerie, de verdediging en de rechter bij de afdoening van eenvoudige misdrijven voor de terechtzitting afspraken maken over de straf. Ze werken elkaar dan niet meer tegen op de zitting. Dat scheelt veel tijd, waardoor justitie efficiënter kan werken. Ik heb onderzocht hoe deze vorm van rechtspraak in Duitsland, Frankrijk en Italië werkt."

Waarom heeft u deze vorm van rechtspraak onderzocht?

"In Nederland wordt sinds 2008 een groot deel van de eenvoudige misdrijven afgewikkeld met een strafbeschikking, waarbij de officier van justitie zonder toetsing door een rechter een (geld)straf kan opleggen. Ons land loopt daarmee internationaal uit de pas."

Wat is uw conclusie?

"De systemen in Duitsland, Frankrijk en Italië verschillen, maar hebben als belangrijke overeenkomst dat een rechter het proces controleert. In Nederland ontbreekt die onafhankelijke toetsing. Met mijn onderzoek hoop ik de bezwaren tegen de strafbeschikking opnieuw onder de aandacht te brengen."

11 JUNI, 10.30 UUR: promotie mevr. L.A.K.J. Mergaert (FdM), 'The Reality of Gender Mainstreaming Implementation. The Case of the EU Research Policy'.

12 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. S. Thoudam (FNWI), 'Propagation of Cosmic Rays in the Galaxy and their measurements at very high energies with LORA'.

12 JUNI, 13.30 UUR: promotie dhr. T.J. Ndaluka (FdFTR), 'Religious discourse, social cohesion and conflict. Muslim - Christian relations in Tanzania'.

12 JUNI, 15.30 UUR: promotie mevr. drs. A.M.C. Mavinkurve-Groothuis (UMC St Radboud), 'Anthracycline-induced cardiotoxicity. Early detection with new strategies'.

13 JUNI, 13.30 UUR: promotie mevr. drs. B. Djikanovic (UMC St Radboud), 'Intimate partner violence against women in Serbia and healthcare response'.

13 JUNI, 15.30 UUR: promotie mevr. drs. K.A. Marcus (UMC St Radboud), 'Strain or no strain? The application of two-dimensional strain echocardiography in children'.

14 JUNI, 10.30 UUR: promotie mevr. S. Youngkong (UMC St Radboud), 'Multi-criteria decision analysis for priority setting of health interventions in Thailand'.

14 JUNI, 13.00 UUR: promotie dhr. drs. R.J. Smeenk (UMC St Radboud), 'External beam prostate radiotherapy: anorectal toxicity and the influence of endorectal balloons'.

15 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. M.H. Wenink (UMC St Radboud), 'Innate Immunity in Rheumatoid and Psoriatic Arthritis. Toll-like Receptors as Mediators of Disease'.

15 JUNI, 15.45 UUR: oratie dhr. prof. dr. W.P. Medendorp, hoogleraar Sensomotorische Integratie (FdS), 'Sensomotorische integratie, een venster op cognitie'.

18 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. L.J. van den Broek (FdNWI), 'Modelling and computational inference with path integral control'.

18 JUNI, 13.30 UUR: promotie mevr. drs. D.L. Theijssen (FdL), 'Making choices: modelling the English dative alternation'.

18 JUNI, 15.30 UUR: promotie mevr. A. Chowdhary (UMC St Radboud), 'Molecular epidemiology, environmental dispersion and antifungal susceptibility of Cryptococcus grubii and C. gattii prevalent in India'.

19 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. B.S. van der Linden (FdM), 'De realisatie van waarde door ondernemingen'.

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:*

- **Wetenschappelijk Programmeur Taal- en Spraaktechnologie** (0,8 fte), interne vacature **Faculteit der Letteren**
- **Managementassistent Onderwijsinstituut PWO** (0,8 - 1,0 fte), interne vacature **Faculteit der Sociale Wetenschappen**

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

BLIND DATE

EEN STUDIO, EEN FOTOGRAAF, EEN INTERVIEWER EN... EEN GESPREK. TWEE MENSEN WETEN NIET MET WIE ZE GAAN PRATEN EN GAAN HET AVONTUUR AAN.

Tekst: Bregje Cobussen / Foto: Erik van 't Hullenaar

Op 1 juni vertrekt collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth. Twaalf jaar lang was hij de eerste man van de universiteit. Het merendeel van de campus maakte hem slechts op afstand mee, maar er zijn er ook die hem beter leerden kennen. Vox nodigde Frans Janssen, beleidsmedewerker onderwijs, en Marlou Majoor, onlangs gepensioneerd als medewerkster relatiebeheer van het college van bestuur, uit voor een 'blind date'.

Jullie kennen Roelof goed. Wat zullen jullie missen als hij hier straks niet meer is?

Frans: "De lunch. Ik vind het geweldig dat de grote baas van de Radboud Universiteit in de middagpauze met de jongens en meisjes uit het bestuursgebouw gaat zitten lunchen.

Zonder kapsones: hij neemt zijn eigen boterhammetjes mee. Toen hij daarmee begon veranderde de sfeer aan tafel: 'Oh, oh.. De baas komt erbij.' Gesprekken stokten. Dat moet hij gevoeld hebben." **Marlou:** "Maar hij liet zich er niet door uit het veld slaan en bleef het doen." **Frans:** "Binnen de kortste keren was iedereen eraan gewend."

Wat zijn de gespreksonderwerpen?

Frans: "We wisselen boeken- en film-tips uit. Zijn smaak is wel wat mainstream vergeleken met die van mij. Hij houdt van films met bekende acteurs erin." **Marlou:** "Nou is het net of Roelof naar grote Amerikaanse producties gaat, maar dat is niet zo. Hij komt het liefst in LUX. Houdt van films als *The King's Speech*."

Is Roelof een echte 'baas'?

Frans: "Hij heeft soms wel de neiging

om niet goed naar je te luisteren en je college te geven over hoe het moet. Dan vertel ik iets en dan zegt hij: 'Nee, kijk'. En dan begint hij uit te leggen hoe het echt zit. Volgens hem dan." **Marlou:** "Klopt. Hij heeft soms te snel zijn mening klaar. Ik heb eens tegen hem gezegd: 'Ik ga je nu een voorstel doen. Luister eerst, zonder een mening te geven. Denk erover na en dan hebben we het er morgen nog eens over.' Hij moest daar hartelijk om lachen. Het is trouwens niet zo dat hij zo snel een mening vormt omdat hij geen waardering heeft voor die van een ander, want dat heeft hij wel."

Frans: "Zeker. Hij heeft eens gezegd: 'Beter eigenwijs, dan zonder mening.'" *Wat zal de universiteit missen als Roelof straks met pensioen is?*

Frans: "Hij is een heel goede college-

voorzitter. Hij is rechtlijnig, dat heeft deze universiteit veel gebracht."

Marlou: "Hij kwam van buiten, dat was goed voor de Radboud Universiteit. En hij was een bindende factor. Hij kan mensen mobiliseren."

Frans: "Hij doet zijn best om alle lagen in de academische gemeenschap te kennen. Ik zag eens een debat over hoger onderwijs, waarbij een collegevoorzitter aan een student die in zijn eigen Studentenraad zat vroeg: 'Wie bent u?' Dat zou Roelof nooit overkomen. Hij kent die studenten en hij waardeert ze."

Marlou: "Voor Roelof staan de mensen aan deze universiteit centraal. Hij gaat voor kwaliteit in onderwijs en wetenschap, maar hij weet dat je dat alleen bereikt door het beste te halen uit de mensen in je organisatie."